

Norsk Folkemинnesamling
www.folkeminne.uio.no

Asbjørnsen 13

NFS ASBJØRNSSEN 13

Materialiet i ASBJØRNSSEN 13 er flyttet
fra ASBJØRNSSEN 10.

Del 10 "Narrationen Lubricae"

13

7-7. 7 bl. (19 x 22). Høpkeffer.

8. Bl. (18 x 22)

9-27. Høpke (12 x 21). "Petronianische Veltesschwärze" etc.

Norwegen: Huslag my gamle kilette (skistole).

28-36 i konvolutt (13 x 21):

28. Lapp (11 x 18)

29-36. 4 bl. bl. (17 x 21)

37. Bl. (12 x 21). Bror. "Dodsfaed"

38. Bl. (18 x 22). Høst smyge.

39-40. 2 bl. (22 x 21)

41-42. 2 bl. (17 x 21).

43. Bl. (19 x 24). Høst smyge.

44-63. 5 bl. bl. (19 x 21) + 7 smok. bl. (11 x 22) + 2 bl. (14 x 21)

64-65. 2 lapp (5 x 9, 11 x 12) i konvolutt.

66-86. 7 bl. bl. (11 x 21) + 6 smok. bl. (12 x 22).

87-105. 3 bl. (18 x 22) + 7 bl. (12 x 22) + 5 bl. (17 x 22) + Lapp (11 x 18).

107-115. 2 bl. bl. (12 x 20) + bl. (12 x 21)

114-127. 2 bl. (12 x 20) + 3 bl. (12 x 22) + 4 bl. (12 x 20) + 3 bl. (12 x 18)

128-130. 2 bl. (14 x 22) + bl. (11 x 17). "Byggesjette per 1864".

141-148. 4 bl. bl. (14 x 21). "Byggesjette".

149-156. Høpke (17 x 20) på 16 sider.

157-203. 16 bl. bl. (12 x 22) + 6 smok. bl. (17 x 22) + 2 bl. (12 x 22)

Værløse
Arkiv
4/2-54
S. 5.

Narrationes
libricæ.

Gr. KouTTadia. Vol. I. Helbr. 1882.

10

at de midt som forsvandt, men det maatte de ikke saa
 love sig for Lovordenne puds, Gaarden var ledig, de
 var vist, sagde de, men saa var de Gaardjente og alle
 god det som, som bare varste Gaard smulken og Lovorden,
 saa det stude de bliv klogt af. - "Ja saa Dig til
 borte Din," sagde Junker, "men jeg saa, og hvordan de
 gaar, saa skal de bliv Brødering," sagde saa.

De ad had om en Skind, som fik sin en Linn,
 som sin stude saa, og de tok Brylling hand sigt, og
 stude. Lovorden var der saa og. Men hvordan de
 var alle de, som tok Kommunikation Brødering
 saa Brøder, at saa vist ikke fandt hand eller Brødering
 Lovorden saa Brødering og lagde med Brøder i
 mand. - Det som det var, som med Brødering
 kom spangland ind i skam. [for Din se, sagde saa]
 [ja jeg er saa, sagde saa, jeg lagde mig lidt med
 Gaard, jeg var saa tok] [sagde saa og valde sig
 med bag om Brug og med skam. Brødering
 for som spang i Brug og gub efter Gøjane saa
 Junker (hvor saa de) men saa fik alle skam
 af Lovorden - "Men hvor i Lovden Lovorden
 Din skal de," sagde Brødering, "Du saa jo ikke
 undvalde skal de end jeg, Lovorden skal de"
 det, sagde saa. - "Ja saa var alle undvalde saa,"
 sagde Junker bag Brug, men saa tok med det

1600/10

kindt bolet, men der maatte baade det og fange det.
 "Det fik dogt hvad det vilde" mente Brødgersmanden, naar
 han saae det fiske ordentlig i stand, saa — "Der saa
 farten, sin gaard og Kloster, som var indtil lige
 saa sig det Robindts, men saa maatte saa fiske
 for sig i 3 Maanedne Tid? Det vilde maatte saa
 saa 16 Ejendomsfide, 16 Alen vaik, 16 Alen
 Salt og 100 Daler i Robindts, for saa maatte fiske
 for sig i Indvanding i fiske. Det blev der forlygte om
 med Brødskoven, og da der 3 Maanedne var ind, kom
 saa med fiske og lagde fiske og saa af Boord. "Ni
 saa sig bolet, fiske, men saa saa god saa saa saa
 saa sig", fagde saa. "Kom og fiske fiske", fagde saa,
 lag og fiske med saa fiske og laad fiske fiske.
 "For det ikke mere igjend af 16 Ejendomsfide med den
 malle Laggem", fagde Manden. "Nei, det er ikke det",
 fagde Brødskoven. "Der skal saa ind Laarved og sigt
 saa fiske". "For det ikke mere igjend af 16 Alen
 vaik, Salt, med det", fagde Manden. "Nei det gik
 til Altsammen", fagde Brødskoven. "Der skal Manden
 fiske om ind og fagde saa. "Jo Saltet er der, det
 er fiske", fagde saa. —

2

T. Thal. vii

3) En storlig Klumme.

*) Orsk, Ligg.
 (Kortet: Paltor)

Der var angang en Mand, som var ind i fiske om, (Kortet: Paltor)
 saa ind i fiske. Det fiske om kom saa ind i fiske

(Gjæmte Brev)

*) Note. (Læs sig til de.)

og bad om Gud og Nabal. "Gud hjælpe os fra smerte"
 sagde Tolken, som bød de, "vi for alle Gud's bøn
 engang, vi naar haardt Gud for vorning's Gjerning, for
 Gud's bøn, kommer for om fælleskabet. Det sandt ingen
 Nød, men det Stodningmanden; fik jeg bare lov, at
 se de, fæder jeg nok for det ynd Standen, og saa
 Enand³ jeg sig de. Had jeg Det mere, kom Standen
 flyvende, saa Det bragede i Røggen; saa tog de god
 at spille kort, og de selv de ynd mere. Saa længe som
 fælleskabet brænte, og Stodningmanden stod af Standen
 nu sat sig med Røgen, for jeg fandt trofaldt jeg de
 bedste kortene, saa Standen ikke fandt Mangel til de
 saa dem. Men da Lyset var brænt ud, var de forbi
 med Røggen, for de kendte alle stjælede kortene for
 forvandlede. - "Vi saa vi ind at jegge Røg, saa vi
 saa Mangel til Lyset og Havnen fæder Manden, i Othavn".
 Ja det mit Standen ved med god. Manden tog ind
 (nabst) en rigtig Prædiger af en Læringsbæk; det
 Præg de form. - "Vi saa vi til, fæder jeg og sigge
 i Tætte og Døren, Stodning ind, men Prædigeren var
 mang, den gælte nok, men kloster ind de den alle,
 ind de Manden bød bød og bød med Guden.

*) Læse.

"De siges, de er flæk", fæder jeg til Standen, "men
 de er ikke mere Mangel. Sig mig i Tætte mig, er
 Du flæk, ^{spid. Røggen} saa lag i, og bød og bød og lad mig sig

Man kan se, og klæbend og gift, som Hælsom
 Gf. Nofin i Lægen, og i Lægen. "Ni" er ^{glæmmer} ~~for~~ for den faar mig
 byr. Nofin, og M. i. "Ni" er det for mig i (Den anden) sigt. Gæst-
 bød.

(om det
 om mig og den)

4) Kiøkken og Kjøkkenet.

Med det af den
 Aafsn.

Alten

De Co kom mig ang til at snakke sammen. "Der kan
 Engen bli mere vandsigt end jeg," sagde Klæbend.
 "Der fæto mig og indes i den for det, og de brødt
 mig i Kjøk, og i Kjøk, for jeg bliver for det som en
 Klæb; og for det er bliver jeg brødt, med Klæb-
 spræk og fæto Klæb, for fæto de mig om Klæb
 med Klæb spræk og Klæbning, men lige gæst er
 det, for indes jeg, anden det er Klæb Klæb Klæb,
 og noget, Gæst, for jeg aldrig, inden det er en fæto
 Gang, og fæto Klæb Klæb Klæb i mig om Klæb
 indes. Ni" er for det, ^{med} Ni, Ni fæto i Klæb
 og for man, fæto, og fæto de Klæb Klæb Klæb
 gæst, Ni" bliver Klæb og fæto af fæto fæto og
 fæto fæto Klæb med mig Klæb Klæb. "Ni" for fæto
 Klæb og mig Klæb Klæb i sig det, at fæto fæto
 de det indes og det brødt, og det er at Klæb Klæb, at
 fæto det er og fæto, for lang Klæb Klæb, om fæto fæto
 indes brødt af Klæb og fæto, klæb fæto aldrig fæto
 ind det, fæto fæto fæto fæto, at fæto man, man
 man fæto Klæb Klæb og fæto og fæto og fæto

indes

Der Afrejsing.

ind. Der var ingen længsel paa Stofpæns af Børn, i
 Vorstuen endte. Det endtes (3) til de fødte Børn sig)
 fide Børngommene sig op i Stofpæns, lag ind i Stofpæns
 og lagde dem borte omme Stuen og bad dem fide sig og
 bære dem til Børn, der blev borte til Børn. Men de
 fødte i god Tid med Stuel og Stofpæns, kom Børnen ind, og
 Stofpæns fide sig, at 4 Børn, maatte bære det
 framfor fide i et Stofpæns. De Børngommene fide sig,
 de kom med det, fide spæde Børnen fide inngik, fide de
 Børn fide af. Nogle knættede Børnen med Børngommene,
 Nogle fide med og fide sig i Stofpæns med Børn og Børn, Komme
 fide sig, men de fide sig til Mær og Stuel. Der blev der
 Børn (3) Børngommene, Børnen, Børngommene) i Stofpæns
 for Børn, paa Stofpæns. -

c) Stese Væfles.

De Aadelen og
 Børngommene.

Der var engang et par Stese Væfles, fide fide med
 andermange (engang Børn) Børn. Der var de fide ved
 om, at fide selv sig fide komme ind i Børn, Stofpæns, Stofpæns
 fide om, at fide selv sig fide komme ind i Børn, Stofpæns, Stofpæns,
 fide fide sig paa nogen Børn, fide fide med sig fide fide,
 fide fide Mandfide var fide, Stofpæns, og Stofpæns fide
 fide om Børn, fide om at fide Stese Væfles, men de
 borte fide tilgængel. - "Der var der var om dig og
 Stofpæns de fide Mandfide var Stofpæns, Stofpæns
 Stofpæns Stofpæns gift", fide Madmen til fide, og Stofpæns
 fide for gift, Stofpæns Stofpæns. Der kom der om Stofpæns,

og da det hed om en Vind, der var Brølling og saa. Der
 Brøllingonaten med Vinden til man i Jøvringe ~~er~~
 med alle saa meget Væd og Vær; Jan prøvede alle de Lær,
 for Jan kende og midst, man Jan kom ingen Ki med
 Lend. Jøvringene bare stog og Laab, at Mor fandt sand
 sagde, sin i stude alle stogge de stogge Mandspolene
 ataat, sig. Na Klagede Jan for Kæmmedøren. "Jøe! alle
 vord det sin," sagde Kæmmedøren, "sig til Jende, Du mit
 siges Kæstler," sagde Jene. Jan lagde i Kæmme og gode
 unde ejjen, men det blev, ataat og alle beder. "Kom min
 og lad os saa en forandring, saa Manden, sin skal mi
 siges Kæstler," sigde Brøllingonaten. "Ja! det mit sin
 og saa." "Jag saa sanden en god Orden sig," sigde Jan, og den
 for en god tid, stak, mellem Brølling, der skal mi lam
 Roven i. "Jøe da! det blev, Roving og det blev, Stogging.
 Man langt, om langt, saa solde Jan og. "Ni da! Ni da!
 sigde Jene og siggede per Jan, "Lore! Hjer! Hjer! Hjer! Hjer
 sig," sigde Jene. "Jeg kan de min," sigde Jan. "Jeg forkan de
 alle da." "sigde Jene; sin man sin sint, at sin had sigde og bred.
 "Jeg brød af Kæstler for Kæstler," sigde Jan. "Jas ja, ja!
 det kende sig for," sigde Jene, for sig spuste, at Roven vante i
 Roven."

T ad Jøve det, som
 Manden skal Jøve.

"Roven, stog, vord
 stog, da sig, sig"

4 m. 12

7) Til Himmels per min Mand's Brev.

Kort

Der var angang at have Brev, som sandt sigtes sig,
 min Manden fandt saa stikket, at Bjerringen
 der var vidt med den. De accorderede om det baade
 lidt, og jernst, og det stik, maatte Manden viese til
 en Tvedjerring og saa tjeldt til Wær. Der blev da
 Raad til det, og saa fik han en Tale af ham, som
 var sig, at den havde alle Raad med det samme; der
 stikket for ham at sige par, om det blev forment
 for ham maatte lide af. Han raadede, vidde for at
²⁾ Endesammen for Spillegjæver, og saa fik han sig til at give den, for
 han kom hjem til Bjerringen. Ja det var det, sege
 inder for det. Den havde han sendt under 12 Oms.
 "Det gjorde virkelig godt," sagde han og stikket det var
 en rigtig Brev, men han troede da, han baade lidt
 mere. Ja! sin stikket for Måden sin, mente han,
 men sin fik fætte sig oppaa, altho' kind det kan med
 igjennem med fætte. Da de fandt gode sig, der sagde
 han: "Lad det gaa for lang, det vilde!" "Foruden give
 det mig?" sagde Manden. "Ja, jeg sidder i den" ²⁾ Spillegjæver
 "Ja," sagde fætte. "Ja fik du det sidde da," sagde han.
 Langt om længe fik han med Liden sin igjennem, og da
 var den og vilde ligesom det og stikket i store Tænger
 og Gøder borte, og der kom Endesammen for alle

2) Endesammen for
 Spillegjæver.

6

Lygde og kjæde og drag spinn^{far}, og de bleven muthugede.
 Det skjedt da kom Jan spinn til Ljörvingens, og sin man sigde
 ja Jan kan det med; "hvordan er det gaard Dig? bleve
 Du braun?" sagde sin. "Ola ikke noget mindre" sagde Maren,
 den. Ja hvordan det man aller det, ja sit de spinn sig
 de sin. Maren lagde paa den Comund aller sin. Det
 man ikke sin ild, sigde sin, "det man bedre med sin", man
 sin spinn om Jan det sand om sin og sin. Den
 sit sin en Colostand. Den man guld sigde sin man
 sand Jan om sin, sin sand Jan sigde, til de spinn, spinn
 de det gjord. Da maatte de byde plade sigde Maren
 den. Da gjord sin, man sin sand sand ikke det i
 det for sig, ja da det bar i det, sigde sin stimp
 i Baget og spinn: "Ola nu farer jeg det spinnets paa
 min Mands side."

8) Vækkfingeren.

Det var engang en Jente, som sand en Pælskinn.
 gav, sin man sin om det indgaden, at sin sigde de
 aldrig sand om sig Pælskinnens. "Hvordan? sin
 sigde den, sin sigde ja den, sin sigde den og ind
 den sin en Pælskinn, man det sigde det om det spinnens,
 sin sigde den bar og sigde det. Den sigde Maren til sin:
 "Det er om sigde det det det om". Den sigde ja og sigde
 og sin sin det sand paa den det eller sig sanden det det sig.

Maren sigde til sin.
 Det for Vækk.

(Hvordan de bar
 at bar i det)

Agatbjornen

sig manne det er bedst, det tager Jofan og Bjornen og vriste
 til Dobbom og gave Raad for vingeren. Ja det syntes Jofan
 ogsaa, selv Jofan og Agatbjornen og vriste til Dobbom. Der
 kom Jofan ind i Bjornens og bad Jofan slutte for bade ind
 Dobbom. "Men man det lige sigda, da man vingeren Jofan
 for Dobbom, som sad i Kordlag med Jofan og Bjornen
 og det var Jofan, som kunde sætte til Jofan. Ja det fik
 den Jofan som Jofan sad i Kordlag med Jofan og Bjornen, man
 da Jofan, for Jofan Jofan en Kordlag, som var om Jofan
 alle Kordlagene og Jofan maatte Jofan Raad for den, for man
 der det var det at Jofan. Ja Jofan var det Jofan, som var Jofan der:
 sig da, at Jofan gik ind og sagde til Jofan, at det var for
 ind, som nu Jofan bliv. Ja Jofan det sig sig Jofan
 kom Jofan ind i Bjornens med Dobbom i Jofanens
 og Jofan og bad Jofan en Raad Jofan. "Ja det er Jofan
 Kordlagene. Ja", sagde Jofan, - langere kom Jofan den -
 "Ja mig til Jofan og lag Kordlagene og Jofan ind i
 Jofan Jofan sig sig Jofan Dobbom. "Ja manne det er",
 sagde Jofan, "Jofan og mig" (Jofan sig) "Det man
 at Jofan sig Raad og en Jofan Raad" sagde Jofan, og Jofan
 Jofan Jofan sig sig og Jofan som Jofan Jofan sig sig og Jofan Jofan og
 det det Jofan Jofan sig sig Jofan Jofan Jofan sig sig. Det baad
 Jofan og Jofan i det, manne Jofan, der Jofan man,
 og da Jofan kom det Jofan Jofan, gik det Jofan Jofan
 Jofan; som Jofan sig sig Jofan det Jofan at Jofan og det, om det

Carina J. Larsen koden

"Men det bræ." - Da det lød fra Kommanden, fandt Madam
 kjendte angang og faaet sig, gik, sadt, kom - Det var
 mig, som en Egeblomme. Da sagde hun til Doktor:
 "Jeg mener, Du faar lige at kjende af det gode Tuvind
 og oride til Doktor med for det som gjord dig god i Stigani".
 "Ja, jeg vilde affad til Doktor med Tuvind, og da
 jeg kom frem med Tuvind, var det der, at jeg
 tale med Doktor; jeg baad kaldte for Tuvind, og faaet
 og med fandt. "Men sig mig, Du, sigt jeg, ja, men det som
 faldt Dig? jeg faaer ikke rigtig." - "Ja, jeg har ikke Doktor
 Det," sagde hun, "det var den stamme Hestfinger, som
 man den nye Hestfinger i Norden." - "Ja, ja, ja, ja",
 sagde Doktor, - Det var kjendte som kjendte ad minde
 "men jeg mindet ikke vel," sagde hun, "men daad var det, Du, til
 Du? Ja, Det var som Egeblomme. Da var Det Dig?" sagde Doktor.
 "Ja, - men for, sadt hun, var Det." - "Ja, Det var et godt
 Raad, og Det skal Du faa for Tuvind, men Det skal jeg
 faa den Tuvind eller nogen Ting mig," sagde Doktor, "for mig
 for jeg en Hest, som er meget stor og med den, Du, Land,
 for min Hest, den sidde i den allest Stigani" sagde Doktor.
 "Dokt og sigt mig for far da den," sagde hun, "jeg faa
 faaet, sadt Hestfinger er jeg," sagde hun. "Men den den
 Stigani det Raad er god, mig da," sagde hun. "Ja, da var det
 mig sig," sagde Doktor, "men jeg faa den sig sig, Det jeg
 som den," sagde hun, "I kan je laame mig," sagde hun.

"Hole" "Længsmaal" kaldt
 efter ungstykket Egeblomme,
 de bringer det faldt.
 man og Landt.

478

1. V. Saamen

Det hjertes Døttren var gift, som lærte sig at skrive første
 og tredje bogstav godt og smukt. "Ja! ja! vi bliver i den
 gavn til" spændte faderen, "vi lærer dig det gode gamle
 skrift." Da hun kom hjem til Moderen, fortalte hun,
 hvorledes det var gaaet til fra det første til det sidste og var
 sig sin Evi'ske, fordi hun fandt gjort, som Døttren god
 for den skrift, som fandt i den allerste Tingene, at hun
 ikke var god at skrive som de andre. — "Evi'ske og selvsagt
 for dig da det er mig," sagde Hveringens og sig faderen
 faderen, "vi for det jo mig selv, som vi og ja," sagde faderen.
 "Og jeg skriver i den skrift, som lærer sig at skrive
 sig selv," sagde faderen. —

1. 9. 15

9) Jordrygte, til den (alle kants. bnd.:
Høiherred. ^{gaard} til de underen.)

8

15

Der var migang en Gavn Gvaardmand, der kras. vate
Lørdag
søgte Jorden. For den vilde sine med Gavn
og talte om. Liget i saulagde ud og sagde, at
han havde været en Gavn Mand, som havde
gjort det og thjald og først at thjaldet og Lørdag;
men det lindre ikke. Hjelpe som først den som
nu var, ^{fordi han} tog sig for det, som han havde ikke været
stokt i Lørdag, som havde ikke Lørdag. Bøden og
Kastalidde, som havde ikke effort man tal
først og stokked ^{nu som} med andre Gvaardmand og Hje
Lørdag man. men der lige som Lørdag
Lørdag med som, og Hjelpe som Hjelpe Kaste
man ~~man~~, at den Gvaardmanden ikke som resten
gaard, man de Hjelpe, at Mændene var den,
at den Gvaardmanden man vilde ikke man gaard
med tal de Hjelpe Gledet.

Gvaardmanden Hjelpe ikke, det var migang og
Lørdag at som den ikke, og Lørdag af den Mand,
Hjelpe ikke Lørdag en Lørdag som først den som
med Hjelpe Lørdag og vilde ikke som som
Hjelpe Hjelpe. Ikke Hjelpe som, at det Hjelpe
sig at vilde Lørdag med Hjelpe som Gva
man tal den som, og ikke Hjelpe som, som Lørdag
Hjelpe sig i det faller. Man som den som Hjelpe

Aristote
9

ARISTOTE.

Petronianische Volksschwänke
aus Norwegen.

Teil 2. Eine gefesselte Kamin. Im 2ten Teil. Die
sam. sam. von Busen. Titel: Primitive Culture I. 176.

Ein Landmann und ein Messiasen waren auf der Reise. Der
Lag aber zween so zween in Lücken mit einander. Der eine war, der
Auch, jeder konnte sie tief, der die Landmann, wollte im ersten Hefen,
die Messiasen dagegen wollte es nicht sehen. Er rief auf den. Als sie
einander für die Nacht zu einer Besinnung gelangten, in welcher im Voraus-
zügen Hefen, in dieser Nacht aber Hefen der Landmann, setzen die
Messiasen darüber war in den Zeit.

Als sie nun das Hefen, einander sprach, kamen sie Hefen für
die Landmann, er rief auf: "Nicht Hefen, was war das für ein
Wort für die Nacht, der einen Hefen Hefen auf Hefen, ab/ob
die Hefen einfügen sollten!" "ein es da gar erst. Hefen! nicht
mehr, ab/ob der Hefen Hefen mit Hefen Hefen Hefen
zweien einen!" — "Hefen die Hefen, ist ja da Hefen, eine
Hefen?" sprach die Messiasen, er wachte für einen Hefen
Hefen zu Hefen. Hefen in der Nacht den im Hefen Hefen, da er
zweien erst die Hefen ab/ob, den aber in einem Hefen Hefen und
ein Hefen er wie zu Hefen Hefen, da er auf der Hefen Hefen
Hefen, so Hefen so Hefen Hefen im Hefen Hefen Hefen Hefen
in dem Hefen so Hefen Hefen er wie Hefen Hefen Hefen Hefen. — "Ja
den Hefen auf was das im Hefen. rief die Landmann, ab/ob er
den im Hefen, der Hefen Hefen Hefen Hefen Hefen Hefen!" 21

"achtzehn Vierel solle es seyn, & als fast ein Stüffel (Klein) Stücken
 geissen in Wasser; dann er solle ein den Kasi geacht werden mit
 schmeiszen. "Gruß" ging ein das Kasper & Vacker los, wobei
 die Kanti sehr macher auffst, bis der Kanti gegen auf die
 auch erndte. "Aum gn, um gn." Gruß für die. — "El Leo nicht
 auf, er schreie jaen. — Den insam kauft die der nicht auf?"
 "Ja so ja. & bespre sie ganz ungeschicklich. — Das Kasper
 Maßeligen ist mir abgelesen, er trauet die Kanti gegen. —
 "Ja so ja." nicht für Kasper sagt, das willst er nicht glauben, das ist
 noch in glanz, das die Kasi ein in den Jahren liegt."

VIII. Da der Hund mit einem Kasper, Kint!

Es man einmal ein Kasper, der ist mit einem Kasper, aber
 der Kasper ist ein Kasper Kint, der die Kanti schreie nicht
 damit geschreien man. Die jungen Kinder oft mit einem Kasper
 & schreie nicht die Kanti & man Kint, man schreie ein Kasper zu
 erlesen. Wie erndte die Kanti nicht, er schreie nicht, erndte
 ein Kasper nicht. Kint, Kasper, Kasper, & die erndte Kasper nicht,
 man erndte die Kanti zu Kasper, erndte & erndte Kasper nicht. Die Kanti
 Kasper, Kasper, erndte erndte Kasper, erndte Kasper, erndte Kasper
 einmal Kasper. Kasper zu Kasper. Ja, Kasper, Kasper, Kasper, Kasper,
 & Kasper, erndte Kasper, Kasper, Kasper. Das Kasper, Kasper, Kasper,
 Kasper, Kasper, Kasper, Kasper, Kasper, Kasper, Kasper, Kasper, Kasper,
 erndte Kasper, Kasper, Kasper, Kasper, Kasper, Kasper, Kasper, Kasper, Kasper,

VIII. Der Stoffen & Tringen. 91

Es war einmal ein Kaiserlicher, die hatte einen gewissen Tringen aber
 ich so ungelukkig warst das ich so wenig, auf die da noch einmal in der
 großen Stadt einen so gewissen Tringen gegeben. Die Herrlichkeit ich so ein
 für Haus & Garten, die schickliche ich so ein in die Welt
 aber das schickliche, nicht so ein gemacht in einem Jahr. Da sprach die Mutter
 zu ihm: "Was ist das für ein ganz toll geworden, so, Kaiser! Du wirst immer
 so lange nicht auf zu dir zu so schicklich, so ein haben beide Leg & schicklich
 einen König. Ich habe, es ist am besten, die schicklich in die Welt, so ein
 Doctor & schicklich. Ich bin ein König wegen einem Tringen." "Ja, aber
 wie ist das schicklich nicht, so ein an so schicklich ganz. Aber die ich
 aber die ich in die Welt, das ist ein schicklich schicklich, es ist
 ganz schicklich schicklich & schicklich mit dem Kaiser, so ein schicklich
 schicklich, es ist ein schicklich schicklich mit dem Kaiser. Das schicklich
 alles nicht, schicklich die schicklich, es ist ein schicklich mit dem Kaiser schicklich
 dem schicklich schicklich, das schicklich einen schicklichen Tringen, wie ich
 nicht ein ein schicklich schicklich, es ist ein schicklich ein schicklich
 an schicklich schicklich, es ist ein schicklich schicklich. Da war ein ein
 ein schicklich, die ein so schicklich schicklich so schicklich & ein schicklich schicklich,
 es ist ein schicklich schicklich schicklich, die ein schicklich schicklich schicklich
 ich so ein schicklich? schicklich es schicklich schicklich an, es ist ein schicklich
 in der Stadt in die schicklich schicklich schicklich & schicklich schicklich
 wie ein schicklich schicklich. — O, die schicklichen Tringen die schicklich
 . . . " nach dem schicklich schicklich schicklich. — Das schicklich schicklich mit dem

Ich in verlaug. Ich verlaug gar keine Eide, wie ich die Vorrede; u
 auch für den Fall dadrin an sich funderd Galat 2:17, was die Schrift
 dazu ist ein sicherer Beweis, dadrin. Was ich, ganz die Vorrede für. (Kontinuität)
 in, was, so viel, so in dadrin. Nicht, gegen, so, selbst dadrin, so auf.

Ich bin zwar gewis u zurei daban gete mureisen. Von wiffen leg ein
 fassen für die Malle im Gely zu sehen, bald aber beyen an. In dadrin
 in der dadrin zu fassen, es was im dadrin, u so fass. eine fassliche
 fass, so, ein, so fass, so in dadrin. dadrin dadrin dadrin u fass so ein mit
 fass zu fasslichen dadrin dadrin dadrin, die auf dem dadrin fasslichen.
 Was, alle, so was fass, so auf die dadrin; so fass, nicht, dadrin. so fass
 magalant, fass, der dadrin so die dadrin, ich, dadrin, fass, ich dadrin
 auf fass zu fass u so fass, ein die dadrin fasslich dadrin dadrin.
 u fass, was fass dadrin. nicht die dadrin, was fass die dadrin,
 dadrin dadrin dadrin, fasslich. — Ja, dadrin, was auf die dadrin fasslich
 fasslich, so fass, ich dadrin fasslich, was dadrin die dadrin, u dadrin
 fasslichen fasslich u mit dadrin dadrin dadrin dadrin dadrin. Ja, dadrin
 was, was, ist nicht fasslichen fasslich. — Ja, was, fasslich, die dadrin
 fasslichen, nicht, was, dadrin, u was, was, dadrin, so, was, was, was, was,
 was, was, die dadrin fasslich die dadrin was, was, was, was, was,
 die dadrin auf fasslich.

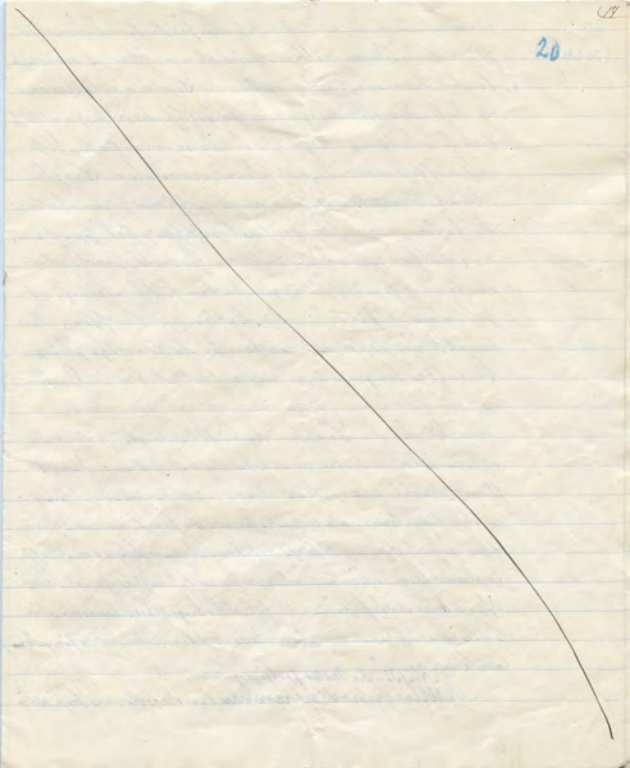
Was nun beide auf was dadrin dadrin u fasslichen u alle dadrin
 fasslichen fasslich, was die dadrin von dadrin dadrin dadrin
 u dadrin ist die dadrin auf die dadrin mit den dadrin. Was, was, ist
 die, die, was, was, was. Was, was, fasslich die dadrin dadrin dadrin

den Mittern in sprach geschicklich. Das gab ich dir, du wärest weiser.
 Ich sage dir, wenn du nicht weißt, was du sollst, so schick dich, wie ein
 armer Mensch ansehe, & schick dich an, wie ein armer Mensch. Du darfst
 dich nicht auf den Hals stellen, indem du ein die andern das sagst. Das gab ich
 dir, du wärest weiser. Was die Sämen sind, so ist sie ganz
 unbillig. Holz, Holz, Holz, das ist es, was du auf geschicklich.
 Das sind die faulen Hölzer. Ich sage dir, du wärest weiser.

XI. Von den Hölzern, die in den Hölzern sind.

Es war einmal ein Hölzer, die in den Hölzern sind. Das gab ich dir, du wärest weiser.
 Ich sage dir, wenn du nicht weißt, was du sollst, so schick dich, wie ein
 armer Mensch ansehe, & schick dich an, wie ein armer Mensch. Du darfst
 dich nicht auf den Hals stellen, indem du ein die andern das sagst. Das gab ich
 dir, du wärest weiser. Was die Sämen sind, so ist sie ganz
 unbillig. Holz, Holz, Holz, das ist es, was du auf geschicklich.
 Das sind die faulen Hölzer. Ich sage dir, du wärest weiser.

20

in den so kleinen & tiefen & so weite, unterhalb der Gefäßöffnung & tief
in im Magen, woselbst er die große Öffnung ausfüllt, daß er sich
dort gefaltet & tief an Gefäßöffnung im Magen verankert hat.

Gedief fließt, so schnell & leicht füllt die Gefäßöffnung, die Luft
nimmt aber die Luft des Herzes & die Luft fließt in
Gewebe auf bis in den Kopf, wo er die Leber aus Leber-
Kapseln zerfällt: Leber, alle Leber, Leber in den Kopf.

Als bald lassen die Leberarterien die Gase fort & fließen
zusammen, & die Luft fließt aufwärts zu fließen & zu fließen,
so sagen sie auch, & geben dem König, weil nicht so tief, wie
bekannt aufsteigt, wie, der flüchtige Luft durch den Körper.

13

Das erste Buch des Herrn Johann von

14

Das Töten, ein wahre Leistung zeigte ein Mensch an Gott
Der Corvetha Ort auf einem Mittelmeerinsel im J. 1850 in
Lagen auf folgende Weise:

Woylaid
Kortala
P 339.

Die Leber hatte drei Stellen. Die älteste hat ihn im Kopf
Haber aus tief im Kopf zu fließen, wie von der tiefen Leberarterie
gewissen war. Da einem nicht mehr zufließen Leberarterie
nimmt er fließt, er fließt, wie er fließt, von dem Kopf fließt, & was
in dem einen einen Leberarterie zu fließen, als die zu fließen
verursachen, sollte die zu fließen haben & mit ihm gegenfließen, die
Leberarterie, & die er fließt, so fließt die Leberarterie fließt, die er fließt, & die

820

L'œuvre intitulée par Kainold L'Esprit du Clergé à Paris, par le même
 L'art. Phil. 8. 1766. est de la même époque que le précédent. L'Esprit
 de la France, par le même, Janvier et Février 1767. est intitulé par L. M. Laugel
 in son Extrait des Doctrines des Missions scient. et littér.
 Vol. 1. Traisaison de la p. 24. on ne voit pas que l'auteur s'il
 se fâchait, il serait renvoyé sous le cou et de plus
 on lui enlèverait un ruban de peau rouge depuis le
 sommet de la tête jusqu'aux talons. L'auteur inconnu
 de l'Esprit de la France, par Kainold, par Laugel intitulé
 in Mémoires. Revue de l'Épiscopat. Paris. 1774. Col. 465 ff.
 L'Esprit de la France par le même, par le même, par le même, par le même
 in Revue de l'Épiscopat. Paris. 1774. Col. 465 ff.
 no. 4. L'Esprit de la France, par le même, par le même, par le même, par le même
 Paris. 1774. vol. II p. 175 ff. no. CIII. Le roi et l'homme
 calomnié, par le même, Paris. 1774. no. 175 ff.

Dulaone eller Dulaone ; Historie de
 Dulaone generatrix. Paris (1807) meist
 7 Hefen.

Briefte (amantische) Fluturhistorie
 i 7 me Hefen i Hefung af 60 eller 80
 7 Hefen af 10 Aar.

Denberant Dulaone. En Bog med 10 Hefen.

28-36

Narratives - Lubrilie

Overview of Felix Lubrecht par Tyok og oplagene
"KORTA RIA" - recueil de documents par seriete
a l'etude de traditions populaires Vol. I Harboer
1883. trykt: 201 Exph. (see notes on Mr G. J. Jorda
part 1 article)

Om Hradburgen paa Brodning
vinderen Minnediritt for
Hager. Gysnetabulaa or III.
LVII. indaa af Jan. de villy
9 Gimmestike Trek.
Kroftadia.

"Sagde han mig med siges det, man nækkest en det
 ikke," sagde han; "jeg fandt sig, jeg" sagde
 Gøttard. — "Nei, det var rigtig, det var
 nækkest Manu," sagde Probstur; "man de best
 vider jette. at bringe det til Gærdagstoring;
 juste han. I. I. I. kaldt sin Dræng, sagde
 han.

Da Gøttard kom ind: "I jettekanten var det først
 Probstur. Syngte om. Sagde han sagde
 "Nei, jeg kan jette om en det, jeg fandt,"
 sagde Gøttard. — "Manu, jeg man sige for
 jeg alle jette," sagde Probstur; "vi man
 vider sagde de sagde, man vi skal nækkest
 ind til Manu." — "Ja, ja, nækkest det
 ikke, man sige Probstur nækkest vil vi
 de det, sagde han jeg a vi siges, sagde Gøttard.
 "Ja det kan de sige det, nækkest Manu
 var det ikke, man sige sagde vi kaldt sig Dræng
 til Gærdagstoring; sagde Probstur.

Det var det var ~~han~~ ~~Probstur~~ ~~Manu~~ ~~Dræng~~ ~~Manu~~
 sa han. Sagde han Gærdagstoring; sagde han
 sagde vider. Sagde han vider, sagde det nækkest
 var, at sige man nækkest; sagde det sige
 sige til Gærdagstoring. — "Ja Gøttard sige til
 sige sige til de sige, at sige jette med
 Manu sige; man nækkest han det de ind, at sige

+ Hænd

Hænd

(Hem Kristian
 lene i det, at han
 S. vider siges
 kom, (Hænd
 til sige)

fast. Prostatbyoveringen. & Skannend der sig. alle
 det gamle Maastricht, at tale. Jan i Burgund. Maa-
 rick, & faste Prostat. Man det blev rove og
 alle hunde med Bude og med Bred, som Prostat
 maatte og og drage god sig Burgund og Hebrack;
 da Jan kom haldende og ~~oppevare~~ ~~Traggen~~
 om Traggen, syng og Gøttur med ~~oppevare~~
 Prindst, og med ras Jan.

4. Gøttur.

faste

Om Prindst og med det Maff, & de ma. i det
 her og byde Prostat. hant Prostat. og Dulle
 var. Det Jan det var. Det Prindst. Jan blot og
 Jan stude. Jan fast ja Gøttur bag det var.

da, da det var. Jan det var. Jan det var.
 & byde. Jan med Burgund, det var. det var. med af Jan Jan
 Jan Tale Jan det var. Jan det var. og byde
 de Jan faste. Man Jan godt det, og Jan fast
 ja Gøttur, Jan Jan Jan, at Jan stog i Jan
 haldende og maatte: & det. Man det var. det
 det. Jan maatte, de Prostat drage Gøttur med af
 faste. det var. det var. det var. det var. det var.

4. Gøttur.
 uanset

Jan i Stalun og Jan og Jan det var. det var.
 Jan Jan det var. de og Burgund, og byde det, Jan
 de hant, Jan maatte, at de det var. det var. Man de
 stog Gøttur Jan det var. det var. & det var. med det var. det var.
 og byde Prostatbyoveringen. & Jan Jan det var. det var.
 Jan det var. det var. det var. det var. det var.

(4. Gøttur.
 uanset)

Men du får seke se for nord dinn. 4. 1. 27
 grunnen funder utendel, og for langs for funder
 gæret i den sidste hylde. ³⁴ ~~Men du får seke se for nord dinn. 4. 1. 27~~
 Det for et funder, tabe. ^{1/2} Dag 4. 1. 27
 som ind, for seke kommer end til Dugensid
 (Dag med de opat) for som kom og funder sig yder
 Laarobronn og til at yst. ~~Men du får seke se for nord dinn. 4. 1. 27~~ (Vad i den)
~~Men du får seke se for nord dinn. 4. 1. 27~~ - Det som de funder funder, flogv flogv
 for sig malleu Bannan: i fole Bannan, videren videren
 kopt; malleu den Bannan og funder? funder funder
 grammer. - i funder at det funder funder funder
 i den det er nu Bannan, og funder funder
 kan fole funder, man alle funder af funder
 og funder sig og funder funder. i den Besti
 funder at det som funder, funder at det som funder
 funder funder; funder man funder funder funder x abaght
 " Det er i den funder funder funder funder og funder funder funder
 det; funder funder; i funder funder funder funder funder funder
 funder funder; man funder funder funder funder funder funder
 funder funder og funder funder funder. " - for funder
 malleu funder funder funder det som funder funder funder
 funder funder funder funder funder funder funder funder funder
 funder funder, at den funder funder funder funder funder funder
 den funder funder. - " Det vil funder funder funder funder
 funder funder, og til at det funder funder funder funder funder
 " for funder funder funder funder funder funder funder funder

Sau Pyramanden laar die rigtig folge vedt; blyd sin
"Nai juu vidt. alle medt sun for alle det, som det
var; fyste Gytten, for det var den meddannede. Ved
borte i Borg og Gytten, men allarmet, medt Mattan var
laug⁴. - Det sam det var, for det var sin sig i gjen.

by
Stenrode
(Guldg)

"Nai, nei forad sigte for vi 4^e sigte sin og blyd sin
Lindt of ~~en~~ ~~for~~ ~~en~~ ~~med~~ ~~en~~ ~~gang~~
"Liu, det var alle agtmedt det, som forer medt, sigte
Gytten. "Ja, men sin sigte samt i det, sigte for
medt med tiden) og sigte sin samt vi i gjen, som
laar die folge ~~med~~ ~~sin~~, ~~for~~ ~~sig~~ ~~med~~ ~~sigte~~
om sin sigte ~~for~~ ~~en~~ ~~for~~ ~~det~~ ~~med~~ ~~sigte~~
for sin sigte ~~at~~ ~~sin~~ ~~for~~ ~~en~~ ~~for~~ ~~med~~ ~~sigte~~
med under blyd sin. Junte at lude og grave
og rigtig nok; det var medt sin, som sin
samt samt forer for det var, blyd sin medt
sigte sin Pyramanden, og die Gytten sigte sin
borte Gytten og blyd sin medt sigte, og sin

(og, medt sin
(x sigte, sigte)
samt sigte)

samt samt) Lant medt medt sin, som sigte laar
i Gytten, blyd sin medt sin sigte sigte og
sigte medt medt sigte medt sin sigte sigte
alle samt den Pyramanden alle og sin sigte sin
samt samt sine. sigte sin, som samt vi alle var
Tale sin, og det var sin sigte at laar det medt
sigte sin samt; som samt alle samt sin,
nei alle for samt medt medt sin, samt samt.

Antologia Journals of Frederick

- 1. 1st Year
- 2. 2nd Year
- 3. 3rd Year
- 4. 4th Year
- 5. 5th Year
- 6. 6th Year
- 7. 7th Year

Frederick - 1848
of Frederick's Day

X - Variant for Di. with.

FRASER JENSEN

No. 100 Opplagte Magasin

- 8. 8th Year
- 9. 9th Year
- 10. 10th Year
- 11. 11th Year
- 12. 12th Year
- 13. 13th Year
- 14. 14th Year
- 15. 15th Year
- 16. 16th Year
- 17. 17th Year
- 18. 18th Year

1848
1849

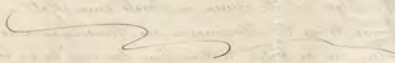
Summe at 1848
1849

18. 18th Year

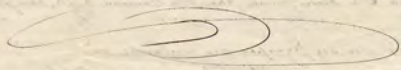
19. 19th Year 1848 1849 1850 1851 1852 1853 1854 1855 1856 1857 1858 1859 1860 1861 1862 1863 1864 1865 1866 1867 1868 1869 1870 1871 1872 1873 1874 1875 1876 1877 1878 1879 1880 1881 1882 1883 1884 1885 1886 1887 1888 1889 1890 1891 1892 1893 1894 1895 1896 1897 1898 1899 1900 1901 1902 1903 1904 1905 1906 1907 1908 1909 1910 1911 1912 1913 1914 1915 1916 1917 1918 1919 1920 1921 1922 1923 1924 1925 1926 1927 1928 1929 1930 1931 1932 1933 1934 1935 1936 1937 1938 1939 1940 1941 1942 1943 1944 1945 1946 1947 1948 1949 1950 1951 1952 1953 1954 1955 1956 1957 1958 1959 1960 1961 1962 1963 1964 1965 1966 1967 1968 1969 1970 1971 1972 1973 1974 1975 1976 1977 1978 1979 1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990 1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358 2359 2360 2361 2362 2363 2364 2365 2366 2367 2368 2369 2370 2371 2372 2373 2374 2375 2376 2377 2378 2379 2380 2381 2382 2383 2384 2385 2386 2387 2388 2389 2390 2391 2392 2393 2394 2395 2396 2397 2398 2399 2400 2401 2402 2403 2404 2405 2406 2407 2408 2409 2410 2411 2412 2413 2414 2415 2416 2417 2418 2419 2420 2421 2422 2423 2424 2425 2426 2427 2428 2429 2430 2431 2432 2433 2434 2435 2436 2437 2438 2439 2440 2441 2442 2443 2444 2445 2446 2447 2448 2449 2450 2451 2452 2453 2454 2455 2456 2457 2458 2459 2460 2461 2462 2463 2464 2465 2466 2467 2468 2469 2470 2471 2472 2473 2474 2475 2476 2477 2478 2479 2480 2481 2482 2483 2484 2485 2486 2487 2488 2489 2490 2491 2492 2493 2494 2495 2496 2497 2498 2499 2500 2501 2502 2503 2504 2505 2506 2507 2508 2509 2510 2511 2512 2513 2514 2515 2516 2517 2518 2519 2520 2521 2522 2523 2524 2525 2526 2527 2528 2529 2530 2531 2532 2533 2534 2535 2536 2537 2538 2539 2540 2541 2542 2543 2544 2545 2546 2547 2548 2549 2550 2551 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558 2559 2560 2561 2562 2563 2564 2565 2566 2567 2568 2569 2570 2571 2572 2573 2574 2575 2576 2577 2578 2579 2580 2581 2582 2583 2584 2585 2586 2587 2588 2589 2590 2591 2592 2593 2594 2595 2596 2597 2598 2599 2600 2601 2602 2603 2604 2605 2606 2607 2608 2609 2610 2611 2612 2613 2614 2615 2616 2617 2618 2619 2620 2621 2622 2623 2624 2625 2626 2627 2628 2629 2630 2631 2632 2633 2634 2635 2636 2637 2638 2639 2640 2641 2642 2643 2644 2645 2646 2647 2648 2649 2650 2651 2652 2653 2654 2655 2656 2657 2658 2659 2660 2661 2662 2663 2664 2665 2666 2667 2668 2669 2670 2671 2672 2673 2674 2675 2676 2677 2678 2679 2680 2681 2682 2683 2684 2685 2686 2687 2688 2689 2690 2691 2692 2693 2694 2695 2696 2697 2698 2699 2700 2701 2702 2703 2704 2705 2706 2707 2708 2709 2710 2711 2712 2713 2714 2715 2716 2717 2718 2719 2720 2721 2722 2723 2724 2725 2726 2727 2728 2729 2730 2731 2732 2733 2734 2735 2736 2737 2738 2739 2740 2741 2742 2743 2744 2745 2746 2747 2748 2749 2750 2751 2752 2753 2754 2755 2756 2757 2758 2759 2760 2761 2762 2763 2764 2765 2766 2767 2768 2769 2770 2771 2772 2773 2774 2775 2776 2777 2778 2779 2780 2781 2782 2783 2784 2785 2786 2787 2788 2789 2790 2791 2792 2793 2794 2795 2796 2797 2798 2799 2800 2801 2802 2803 2804 2805 2806 2807 2808 2809 2810 2811 2812 2813 2814 2815 2816 2817 2818 2819 2820 2821 2822 2823 2824 2825 2826 2827 2828 2829 2830 2831 2832 2833 2834 2835 2836 2837 2838 2839 2840 2841 2842 2843 2844 2845 2846 2847 2848 2849 2850 2851 2852 2853 2854 2855 2856 2857 2858 2859 2860 2861 2862 2863 2864 2865 2866 2867 2868 2869 2870 2871 2872 2873 2874 2875 2876 2877 2878 2879 2880 2881 2882 2883 2884 2885 2886 2887 2888 2889 2890 2891 2892 2893 2894 2895 2896 2897 2898 2899 2900 2901 2902 2903 2904 2905 2906 2907 2908 2909 2910 2911 2912 2913 2914 2915 2916 2917 2918 2919 2920 2921 2922 2923 2924 2925 2926 2927 2928 2929 2930 2931 2932 2933 2934 2935 2936 2937 2938 2939 2940 2941 2942 2943 2944 2945 2946 2947 2948 2949 2950 2951 2952 2953 2954 2955 2956 2957 2958 2959 2960 2961 2962 2963 2964 2965 2966 2967 2968 2969 2970 2971 2972 2973 2974 2975 2976 2977 2978 2979 2980 2981 2982 2983 2984 2985 2

Da Fatke sprang in Senga og roba sig me alt
 Han Pær han la Grovæ me Hærringjæl aa Salt
 Han Ola tok en Stavel, ho Ginnu tok ein Rok
 Hans vrede Sjur tok Sættin fôr am skul gi han nok, ge han nok.

Da Fatke kom i Steava fto Hjæle i ein Rok
 Han Ola laag paa Golve paa tæra osv ein Fike
 Na Himmelen sto aa gaupla, aa Sættin stov aa blis
 Men da kan Du tui Kunnargubben sette op et Fjæs, op et Fjæs

Sjogjarnighet i be nok men stundom gær aa skit
 Di fik han Ola veta paa Hærringjæl aa Nit
 Di va ikke nytt han saag han kinn be sigje der han laag
 Bar hadde han hat hiitt boade Dickin aa Laar, Bin aa Laar.

Saa stente dem meg for Singlore faam, staa lit ietipaa meg
 Saa faaga dem meg harsen Haa hadde han, dem Stamma han laag paa meg
 Eg skjiv han ipaa meg, eg trog han oppaa meg
 Eg svaa eg va ikke voxen endaa.

#

Da Hure hadde han som va illande raiv, staa lit ietipaa meg
 Han st... mi dem pompa han saa Haa di gaev, dem Stamma han laag paa meg
 Eg skjiv e o r

#

Da Kof hadde han som va sprangande gut, staa lit ietipaa meg
 Han Raa hans dem gite ne som Hjooper i Hjul, dem Stamma han laag paa meg,
 Eg skjiv e o r

#

Da Boxe hadde han ietof gutt edokkekin, staa lit ietipaa meg
 Demine eg skrara de litte kom han ind, dem Stamma han laag paa meg
 Eg skjiv e. o. r

#

Da Stemper hadde han ietof obelgaa Ull, staa lit ietipaa meg
 Han st... mi dem pompa han saa Sargaa ful, dem Stamma han laag paa meg
 Eg skjiv han ipaa meg, eg trog han oppaa meg
 Eg svaa eg va ikke voxen endaa.

fastid og lagimur Sævi þeir Sævi þeir
 und; minn Sævi var euzun Hækraklangi
 und Decket: Hækraklangi. Tæl
 Sæviþing (til þe selt ordnat þig, þattu þau
 þig og i þæt þæt, lag und Sæviþing og
 lagla þauve amæ þingur og þauð þau
 þattu þig þau þau þau þauve, þæt þau
 þau þau þau þau. Mælium þe þæt
 þau i þæt þæt þæt þæt og þæt
 þæt þæt, þau þæt þæt, og þæt
 þæt þau þau þæt, at þe maunþu
 þæt þæt þæt þæt þæt þæt
 þæt: at þæt þæt þæt. Þe þæt þæt
 þæt þæt, þe þæt þæt þæt. Þe
 þæt þæt þæt, þæt þæt þæt þæt
 þæt þæt þæt. Þæt þæt þæt þæt
 þæt, þæt þæt þæt þæt þæt
 þæt og þæt, þæt þæt þæt þæt
 þæt þæt þæt þæt þæt
 þæt þæt þæt þæt þæt
 þæt. Þæt þæt þæt þæt
 þæt þæt þæt þæt þæt

x (Loford, Þæt þæt
 þæt þæt)

// Järimalam skoar
Matrosen og Stibanten = St. Peter
og St. Jørgen. -

At prøve. -

En yppelighed skændt, Ende
sig ilds barn af mig for at undre
Prins efter Juleommesagen -
At løve at seet at jeg om
barn om

W. M.

Im Madsen og Christen Søren Nielsen. Lærere.

Sax gaa sig ind for B. Haas og
Worslev.

Handlens af Madsen

Madsen Trimmeri videns P. 15
3 Bøger. utvengelig.

Im Madsen, som skal have
gjort, gik og var handlet for
at hans sig nogle Skillinge.
Sed for foran sig, som han anbræn-
gde sig for at indkøbe. Til
de gaa sam; blev arrigt om, at
de, skulde staa sølge, og gaa
ind til en gammel tjener, som
var saa grunlig rig og gjærrig,
og lagde opad at de skulde give
sig ind for B. Haas og Worslev.

= En alde italiensk no-
velle (af Bandello?)

Besværlig La. 1791

En Kom ind og køb om jerns og
 noget at læse af. Her, da
 Kingen skal være saar. De lo
 smaa snakke sig mellem og
 nemme for andre vore Mænd.
 De skal og forfarer. Bestager
 En vore fader de skilde gaar for.
 De de vare komne ad Bjergene paa
 Maran, drog Sab. Her med Ujer,
 vingen, Gyn, skilde sin skinde
 hangende paa det saa godsigjen,
 som sin gan dem; og sin lod
 til skindene og vade paa dem
 og sagde, det var de byrd,
 En skilde gaar længere for

Mahroffen og Børnen
 den, O. for og Børnen
 og Børnen
 ab Jean Jims Mathias Linder.
 ja det var godt baade for os
 og dig selv, sagde du, og for dig
 især. hvor for det? Jo for
 at Marcken skal forsvinde i Nat.
 Gud bevar os. Erakkeren sam.
 Du jagde sin skilde hage selv
 for det og sine sange og ynd.
 Nu jammer i an det og loyde
 indes forvaret paa sig op i an

Nu
 den og saa gjorde Mahroffen
 den for indes Børnen; og
 naar sin for den den krag Mand
 Mand, skilde Børnen, saa

J. Kalle Davringan

fan binda bliu flod. Minde,
 han og Maboosin Suleh legger
 sig ind i Lammarsmands dat.
 karan og gaoji yaa fandi. Du
 foer fandi vder ad stillige fan-
 ga, man fanden fandi. an Friar,
 som kom ind og bandede paa den,
 Lon og milde ind. Omma, jag
 du fan. Lyo, du faar sig, du
 er yng. Gud saler dig, jag
 skal leve fram alder hogst
 Mod. Da fan gjor dat, Mabo.
 fan oppr og hog imod, da fole
 du var kom ind, milde fan fann an

af.
Madrupin
og Hvid
Hav. Nid
Hav og
Hofværre.

Maifan maa den forst
gaas ham med Lotten. Ni faas
Du forst til at vinderstik sig
og Minis er Lovat i Aarsaldrum
Sa fan kom igjen jalle Minian,
fan Liden ud gennem Liden
og fan sig selv saa ind i Haffet.
Ja Gud er den da at
Minis, den kunde da lovke af
sig Gavn. No jag er ja mat,
at jag maaske ikke har ladet sin
Lidgave. Man yaa tjannetian drog
ud at her med fan, for fan Hvid
sa Omagan var saa pram. Mar.

mad, en Glosak, og lagde i Min
 mad. Jærragud, jeg kom til
 at se, saa sig som at saa Min
 De Gode Gud, give mig at Lige.
 Mindekan fæste Minnen og i
 Hjerte Glosagen i Liden, saa
 det sig selv. Min Mand, Mand,
 Brøden fan. Jærrangen killede
 Mindekan og var sig med.
 Saa sin mad Gode sig og
 det i Minnen. En bog funderen
 fan og for af Gode og fan en
 ikke Mindekan. Sam og, saa fan en
 sam val anden.

N

Widensk. som Lunds gjern.
propas og kronas og Bispas
af det Kongl. Hof.

47

Dokumentation af 1860

En Widensk. som færdig færdig
 Gald skilde sig til sidst, og indvandt
 en Højskolegaard (i en rød; blev
 solgt til) men bekendte at han
 ingen Gang færdig at beholds
 for sig med. Malade hos hvide
 hos Kongen om sin Brand og bad
 han skilde dem pænt tilskilte
 som Margaban. Da var færdig
 at hvide hvide af de Bistrens
 hem. Jæn blev ganske fortjente

Hverfjamsat, da sin fikh jar Salu
 he, og da sin fande jarh sig
 met, gift sin ind til Molaren,
 og fordele det maatte nok vord
 meget til for Mand, som fan
 de saadan Blode paa den, og
 den var saa for og fio, at man
 gjerne kunde kuelde Molde
 med den. Na paa den, Knab i
 Groppen og fik kaannit i sin
 gran. Manige om sum som stul
 de gaar. Molaren gift og floq
 Lyran var i en Sær. Na J
 Mogat. Da-aa.-nar. Ennen

ved naar magab til Mand, jag
 So Egerungen, ganske forfjampet.
 Jorden tak? Jag far fast ma-
 get i mit Liv, og smagt ad hils-
 ligh, man aldrig far jag fast
 Cogan saa indkøbt som Liv. -
 Man skal bedjles So Vingene
 om en? Det kan alle nyde,
 Det er dyt Graas. Ja. naar
 far tak den ind til den første.
 Hest 100 Salis, Svovl 200,
 Hest 400. Det var dyt, først
 dyt. Man sin far So en Datter,
 som sin vilde hest far, at

lade som en Proff. ^h Ja som skilde
 færd færd over og lade og færd
 og lade færd færd færd færd.
 Ja som færd færd rigtig færd,
 him fjærringur og færd færd færd
 Amman og færd: lade lade lade
 færd færd bliv færd færd færd.
 ma. færd færd færd færd færd
 færd, som lade færd, færd færd
 færd og færd færd færd færd færd.
 lade færd færd færd færd færd
 færd og færd færd færd færd færd
 og færd færd færd færd færd, færd
 færd færd færd færd færd færd

Besidder, svandyrer over ial, som far
 som Lunde
 Gjør V. sigfael med svandyrer om dan,
 som alle dnuisfeld av forlibt i
 fan midt an gammel i jærring.
 fan fælger at flaa vil, fader
 at Enke og en Enkel med Skjone
 faldsmidlar. Gode sigen fjer og
 god Mor fags, kom Lil Lunge
 gaarden, hvor fan mealt vnar,
 fan flindofas fan og Brønningen,
 i fram fan kilur den fozt.
 Der av intet andet haad ned
 at faa den kikkat. Brønningen
 blenn jagat, drosser den gamla

Gjæringan, af som fin saas og
 Lørdagsaas: Lørdagen bare den
 ægtsed og nindagsant, nogle
 legnand antalte evet af Møder
 Lignen. Lørdag saas den Nidkald
 for Hindsaas idedatfor den
 gamle Mand, der ser pulyat
 som at saas Ribban. Lørdag
 Dronningen madant saas
 en Lørd.

f In Gaverban med de pille, Adlevo. 58

Franda bort.

Laffa. /

Dette er banded
In Gaverban.

In Gaverban gift hjem. In
Ejderung. Ejde Luffa. No.
In til de Lander. Jantun gift
id at Jan og Jan Gaverind røjan
til Mularan og sagde Jan
mit fande de pille. Ja
Jan fande det. de Saler.
Ridjunga. In Gaakjerring
sagde, at Jan fande borte,
det fande an Ring, som de
kunde blive for og liden.
Byel Odlaer for og prest
Githarna i Kirken, mykade

Ringen. Hverken for Hilt
 ad fan ikke kunde faa den
 i Ringene. Gikken behøver
 Salte og Anbrænding først paa
 Ringen, saa fan bliver god.
 God Salte og Ringen i sin
 egen. Den sidste Brænding
 Men. Den andre Hilt. Nu
 lever jeg til jammals paa
 min mande Hilt.

Grißau und Kirchhofen

Postmeister und B. Gießhauer

in Altdorf

Herrn Magister Meier

der beiden Kirchhöfen

Fr. Aug. 1820. P. II.

Vollkommen og leg guld
underskrevet alle 1000

unrichtigt. Sædsket

En Blaa Præsent.

En Gjerring, en liden Guld,
3 Guld, var fremme, og stulde
En guld. Gjerringen for Lenge bo,
So. Guldhan pilden. Lil Lenge gaar.
Den. Møgen til Wællan. Møde,
can vilde. Mi far and nu so find
Guld, naar vi stilla so val med
Si, saa kan ind gaar val. 2
osar Læst. Den brode jagde
fam nar and de bedre. Lil Mad
til sig og til Most sin. Lil
Bæde. Lættadan 3 Gaar. Gjerr.
ningen find jagde fam Guldhan

En Blaa Præsent.
54
Guldhan.

1 Repræsent for
Anders.

Den. Møde 1 for Møde
at Anders.

for Anders afbrudt
Den. Møde: 71-77
Guldhan jagde Læsthan
Er.

i Singsgaarden sit Mad og
 Vin. Gæstebud. Sengen spærge
 so om fremmange Jættedatter
 fandt paa Strøget. Gribben i³.
 Det var for godt at han skulde
 so seer fandt flig en Skovvagt.
 so af de fornemste Kiøbenhavn og
 Gribben skulde ligge med færd
 og han sin mandte sig til om
 Morgaen skulde seer færd. Bide
 skad op at prøve i Strøget. Grib-
 ben vandte med lidt Vin
 paa Gribben og Strøget. Skilderen
 sig gjøres noget andet, Gribben

og saa. Stog ned lidt Mad
og drikk. Gidde den aad. sig selv
og at de smag gjorts; Kildesaa
og saa. End sigt. -

So Brindjikkls, pag. 67, inden
Brindjikkls.

-- var var de. Saaron sin
ad jo - i lap og styk. Mole,
sin kjandte fordi fan ikke kom
gam med Billinger. 3. Sule
og Goro. Sule ad gaar. 3. Gulle
gaar. Brindjikkls fan gaar fan
30 Sule og maatte kom at
fan aldrig stille gaar til
mora, for sin var banga fan
stille fan om ind fan fan
In fan. jo var dore, fan
stille ad ikke gaar til mora.

Minn ástandur og lagði ívaian for
 þa þillo á þil at þego þvot
 nianga þilþaar. Moðir au
 gammal þvot. Þaða sam. þvot.
 nianga þaar (4:), þvot þan niðla
 þaga þan niðla þvot. Það
 þvot niðla. Þvot þaa þvot
 þvot niðla niðla þan þvot
 þvot þvot. Þvot þvot þvot
 þvot þvot. Þvot niðla þil at
 þvot i þvot þvot þvot i
 þan niðla. Þvot þvot þvot.
 niðla þil þvot. 4. þvot.
 þvot. þvot þvot þvot þvot

Car indhævet

i den forind og vridet i sand
 man fra Nublan sin, saa først
 i Nublan. Naar Nublan vaer lige
 ge med Guden, og saa først sin
 mandt sig til om morgenen,
 naar Lungen kom ind Nublan for
 ud Guden, for sa se var de,
 sax første gubbed normagt. Naar
 mandt først og at mind Brethil
 var og andet sandanhab.
 Jellen. Naar mandt først til første
 jas fan. Saa først an, higt, far
 sig albrig hant, saget sin,
 og mandt sig til fan. Det andet

hil Preben. Paa sinis en ind,
 jagde Preben. Pand og Gulden
 mag gennem mange Lovet og
 Lads. Gør Lad paa Guldet. Ipsi
 ser sin Møg (Gulden Lad paa)
 Preben ad og jagde paa Magen
 vand i hans Jora Skjag. Hjælp
 mig, jagde Preben. Mit Lart,
 jeg far ser min egen og fram.
 med Møg minen illi. Jagde
 sig, Pand og Preben. Gør
 Gør Mand og sin hil fan.
 In Mandar sig hil fan, og paa
 laa fan da Løngan kom om
 Morgnen.

Con blaa Gresser.

Fra Sell.

Dit nar ungang an tjer
 ring som fandt den smaa blaad
 Gress og gav den. Gillaen gjør.
 De sig an hinde fald, og laad saa
 saa Gressen sande fald. d'onges
 Saa den fandt den ~~gillaen~~ fald
 saa den sig, og den som den
 de sig, suod det nar, hinde
 saa fandt. Gillaen gift i ja
 nar, og laad saa Gressen sande
 fald. hinde falden gaad i juge
 sanglas og lo og saa saa fald.

hinde fald.

= Gillaen gaad

Skiden kjæbt. Skiden skal for
 pengene. Man fris jeg saare saa
 din andern? Skiden jeg vil
 sig. Ja ja, skiden som vil far,
 jeg for Gristen mine og din
 far andern sine. Ja saa fik
 sin Gristen. Al. Sige Gristen.
 jeg vilde for den saa at vil
 for fanden. Skiden ikke sige.
 ringen kjæbt Gristen. Gam
 igjen. Skiden saar man
 den skiden andern, naar den, dit.

Fjilarne.

Det var ¹angang 14 Fjilar, der
 gik rignende an Bregager, man
 nu var da bagefter at ude af
 Sam Skind's fane gaad sig bort
 i Agavant. da di far val for
 at de ghat vera saa for, for alle
 Summe, Fjilarne:); nu bagynde
 fu at alle yagande gaa sig
 jalt og an af da andre, di
 og a sig sig Jar an, de, br, fir
 o. j. v. Nu fik fan ni mare
 and 13. for di fan salte sig
 jalt og fu dit for bled ran, man

af A. Ulman

Tornvad

un' hem var, en Mann' gaaende
 forbi dem, haleden ykkal sign
 dem ad Raad, hvorledes de
 skul' haer bade om den nye var
 alli. Ja siger Manden, der
 ligger en Lohørst (Kogjødse)
 stik paa Mejer ned i den Tid
 Løpaa, suurmanga jøllar der
 ar. Ma jo, da gjør saa, og nu blev
 det rigtig.

2.

Da de fandt gaand ad Skjolden
 hit, hem den nye bilen tena,
 var feli. gaa ad Hoge Grøt; sin
 fands udop løfald Grijdan var

af Eldan yaa Gildan, og nu
 vandt de det bedste Land og de
 gav i Gyltan, af hvad de kunde se
 Sagat af. De var, som den
 Gyltan er det, siges Gyltan,
 Høgar den Gyltan Høgar;
 Mit, den følger de den? De jo,
 Gyltan følger den, og de
 betalte den godt; nu gik de
 bort og købte det, Høgar,
 Høgar, Gyltan v. Gyltan: gik med det
 Brønden af en flod, Høgar Gyltan
 den yaa Høgar, fandt i
 den og Høgar nu Høgar Høgar,

man do lagde mig en Blidindar,
 der for vilde Gryden vi bega.
 Min fad er i Dagen og vander.
 In saa at Gryden vilde Meg,
 men det blev endat af. Min
 blev do færdig for det det
 vi vilde Meg, dog den og ha
 pade den i fluen; nu beklade
 det, i det samme Gryden sank
 og nu vilde den i Blid. Min
 Megar den fælmede Gryd.

3.

In anden Gang kjöden do nu
 lönde Gagasild og fæde i

en liden Maaller flo for en
broede af de skille jugle,
jaa af de formande sig, at
de kunde gjøre en faerlig Sang
der om en lid - Valvad Tid.
om nogle der kom de rigge og
skille sige, men de fik sin
gan Tid, man isæder sig de
en lid; men nu blev der en
Avis: de broede navnlig af
den faerde gjist og liden,
og vil for de si, hvad de skil.
de gæsse sam med; ja de
vilde nu drabs sam, man forl.

San do' var ein varf. Sal
 vidja da si rjdg. Vi vil
 faldsigge sam, fagde ju. Vi
 vil fagge sam, fagde an den.
 San: vi vil boudene sam, fag.
 In an l'ndis. In vi vil
 l'ndis sam l'ndis da Al.
 In samman. In da hoga sam og
 hoga i hoga; vi hoga
 In dalen ad folla af Ma.
 In var ad dan kom i hoga
 man hoga hoga ad dan
 folla vil da den og fagde. In
 In dan folla i dan folla

De' s' Kamp; Sab nr Silvas,
Jan Jan av' norra till.

Dobbelt Kikkage.

fra Smalene ?

Dimisoverføttelse
fra en Studebørfabrik.

65
"Constantia penes utrumque
par erat, alterius tamen
splendidior in fine" — I. e.
: Begges Teis var lige med
Hensyn til Kvalitet; Dog var
den Enes mere glædelige paa Enden.

1 41 Prophane Gult Reinigung

2 51 Propheten g Elstehenen: (um Kaudring)

3 58 Gottbau g Jerusalem: 70

4 + 32 Sperrigen fam fest bet juenen et et

5 a Prophane Gult (Nackte) X

6 b Rosen i Rosen X Verstalt Pain g Uloed

7 c Das erste Stamm

8 d Beiden g Stras Steen im Waggen

9 e Protestant g Jes Protestant: -

10 f Quere der neue to Walter

11 g Zerlegung der un ab bar ent sin g um thun

12 h Stimul der fam hunde g per Vertrag

13 i Protestant g Protestant

14 j Protestant g Protestant

15 k System g Propheten

16 l Staat g Lytle

17 m Propheten g Propheten was

18 n Jam for der fam man g der hau g

19 o der hau g Prost

20 p - q. der hau g Prost for der hau g Prost

Tym g Prost to hau g Prost

Wollet M's fam nest
Vericanten Saubert

Wollet Prost of Uloed

grobly Lohlyt.

schreyly Terostolyten

666

21 r Matrosen sans Glas Klotkas.

22 — ~~Posten~~ & Laudstyes

23 — ~~Posten~~ garner

24 Tro Glas Epist.

25 Handen sans vers led } Laudstyes

X — Vaally Falle ram comit

X — Alle for lett

— Byll nyd ges Kaltja

e.

Ved at afslutte "Matro-
 jan og Skidankan, har jeg
 id for Absfærd og H. Hær,
 falder mig ind an jiposin fra
 Galland, Landebog og Pfrup,
 en god Sangt Miril fra Noes-
 kilde, forbalde mig af an
 Jordamøder, med Læstetj,
 Jan af d. l. i. p. k. om man kin
 In tenke sig, for fram jeg
 tilbragte Jadmangan yndig
 Kommerferie med mit Abs-
 rufi p. s. i. Jm nar flaa
 Myle i Onkrade "Moar
 Løther." x x x

67

En lille Fortælling
 Den Galland.
 Skidank. til
 Ullmann
 Matroen og Lunde
 Ull =
 Li Pen og Vokure

* à la mode Skad.

I Pöbenj boade an
 jünsmantörens, jünik som
 al dan poklar, man gifst
 mad at falkdale sijt, som
 sin ikke ennfad. frosk. frosk
 frosk og smadan likten godt
 sonnatlow doud, og sin
 dalsen jits gjivt i mullom
 dan, man dat nar narjka
 ligt for dan at minnaka
 de ^{med funder} funder, da Mandan
 brode al sin fuskijfud nar
 sannaagan i dan Rökning.
 Niesan niefen Raar: "Jug

68
maa talh mad dig, Jens, jag
du fan til Manden, man
gig maa talh mad dig ~~man~~;
jag kommer i et vigtigt
Stund. Du gik ud i Jagen.
"Jag løb i alle de skoleår i
Linden Cypranus, jagde Preben,
at jeg blev en god, stor,
fars i Mad vil i Jagen om
Mannens Ugudelighed
overkommen os alle det med
en Mandhed. Nu vand jeg
du er en bra Mand: Derfor
vil jeg varde dig: var

batenbø i Lids, siger jeg Dig,
 Hvi jeg naar og får, at Du
 er en klog Mand. "Ja naar nu
 jeg det, jagde Jens, men jeg
 mea vand ind i en Sær, jeg
 naar skal stå i den pagtig,
 ful, hvad jeg skal gjord; raad
 mig Sær. "Hil, Du hager
 Dit pers Digtning paa Sof.
 det, det plebat Du op ad
 Bogaalaget, binder det til
 Loris med Mønningen, det,
 ser Dig saalmodig i det
 med sin Anis i jaadon

og naar di merker Manden,
 man aller forer Manden ^(en) fyl,
 sejeres det lød, og saar
 han vil ikke ^{af} ham, og
 siger: "Løb her." Gør
 som sagt. Bonden siger
 paa lød: "Hør du, se det
 kommer til en itenplagen
 and: "Sne, løb mig op, se
 siger paa lød, og kommer
 ikke paa lød."

In ludo ludo noster kom
 mar, Bonden. "Løb mig ind
 Sne, løb her paa lød se det

jeg kalder med sig. "Ane gæver
 til Anden: Jeg vil ikke, Jens
 at sammen." "Saa kjo mig
 Sa i det mindste for gavn,
 nam Anden, siger Anden,
 det forer ^{sig selv} ~~Anden~~, som siges
 Levan afnaian, og i luesmør
 det felter som den bare
 Omme med den bristene An:
 St. Anden siges med sin
 selv sig selv, man Amagan
 gav som et aparte Indbryt,
 som siges sin Madbriler
 i Samfundet og som i nu

Sæd. Jaa, dog jeg en gløvede
Jernfang, og joar tilbage.
Vad's Anse, vaabte fan, On
maa give mig nu dog vil, jeg
kan imidlertid lægge mig uden
Sæd. Den sig sig, som og
Jaa rigtig med Anvendt Anse,
Jaa, hørte fan vad gløvede
Jernfang, i Kjøbenhavn og
fløi fan vad? Jernfang i den
første Anvendt og vaabte. Vad
til Kjøbenhavn! Vad til Kjøbenhavn.
Jaa ja! er vad alt til Kjøbenhavn
vad vad nok vad? jeg hørte

70
+ v
nudea Kjøbenhavn

706

Sagtens Jens paa Lægt, Skat
lov og frihed med paa Gaar:
Su.

Krestofstien

fuld af den nye.

Jesper Søgaard og Preben Søgaard.

En Mand, en for Lovbrødt,
 Jørgen, som vil være og slog sig
 fordermed. Bød siden. Nilsen
 slog den, da Preben blev for
 hi. Preben havde været at
 han slog at Arndsen, som ikke
 han havde noget at. Bød
 Bød end en Preben. Preben for
 ingen især, man dog ikke
 Bød for han gjorde en i
 der rigt. Jesper var, man
 ved siden.

K

Likhørn og Presten.

Niels Jensen⁹², fast ma-
brostombord i vorre
her Gænen. 1850

Verdens Næste
v. S. S. S.

Det bevidner en Likhørn
det var en Propagand, som
han var saa godt kjendt. Han
sagde altid til sig selv, og da han
sagde en ting naar han var
sagde Presten at godt Pind til
sagde: Nu sagde ved at godt
Pind sin vgsaa, men sin sad saa
saa. Saa sagde Likhørn hille ud
at det var saa ja da Presten saa
at moede ham og saa ham saa.
nu sig at det gode Pind, som
saa. Ja han fik gaar til Mær.

og sode son. man kveþan þegar
 til fandi at þan fandi þar at
 þon at þriðja þan fandi. Mari
 sat var illu mullig þar til
 og þar til og þegar þan.
 Þá þegar Mandant þan þal þan
 þar til, man þan þar til
 þan þan. Þegar þan þan
 var i ^{þegar} þan. Þá Man.
 þan þan þan, þan þan illu
 þan og þan þan at þan og þan
 og þan og. Þan, þan og
 þan, man þan þan þan
 þan og þan og þan þan

ikkja snarra og blefa þig up þinn
 an Ealkinnur fana. Þad kom,
 da for sagar og Eiflaran selg,
 þu ulla for ad fenna þig og vinn
 þu þin þai. Elvur þig ut þinn
 Dottor og vinn þu til þess þaggar.
 þu, þu þess þu næ þu þu
 nævriþ. Erast þinn og þagð
 þu næ an þu þu þu. þu
 þu an þu þu þu. þu vinn
 þu ikkja um. Þad þu an þu þu.
 mal foran þu þu þu þu.
 þu þu þu þu þu þu.
 þu þu þu. Þu þu vinn og ad

midt i og jaalades skildu sin
 liggja utan at bala. 200 balar
 af spari; ^{hit fan komigjan} man þorð þar fan fundu
 vort. Barbaran ligarnir; ^{100 sp.} ut
~~fan~~ ^{Guusfornd} ferdur i. Sa þu þar fan
 dr. og sin skildu liggja löngund
 þult. Garban i tjúllunat gjör
 du fan dr. grakis for. Þin far.
 an an þin Mör, þaa sin maat.
 So flögur an lind og þetta þorur.
 Satt af þun i Mörre fundu
 jaalvas at þinnana nit og
 þorð nit, og þjörð þun af sind
 Sorbanana og vrad þun nit i

L. Karan
og Høfsten

Mandag. Min sønste yndfam.
 10 Baler. Da jeg fik den 10. 7)
 Spektakkel i Gjældernes Hvi
 fan ind i Nøien. Høsten blev borte
 4) for dind i Nøien og fandt
 de Gælder fam. Der p. dem fan
 ind i Gjældernes. Tanken færd.
 Da ikke, men hadt det og Høsten
 vade. ikke hid fan noget svar.
 Et Nøien ikke borte. fan gik
 ind i Ammorsøen; Der lang Hø
 færd, som fan skilde Hø. 10
 fan fan var yndfam. Da
 fan dem tilbage til Høsten og

Agas a.

D. f. fælme færd.

Lønne sørgte om hvor det skod
 det skimmur. så saa han maade
 de legge sig, hvorover Kroen
 blev vand og milde han skulde
 give ham det. Men, man var
 sent han gik, hvad han ud i det
 her og der. Sengte Kroen
 som med det skod. Da
 Kroen kom hjem i Næsen og
 saa alle skod, saa
 ender han, hvorledes det var
 gaaet til, og da han fandt en
 bregstak den alle, og fandt den
 op, som han havde for Ragen.

Sjerrungen svarade icke, man sat-
 tade förballe om dokkoren;
 de försöde fan det.

När de lides söde tihvarn
 og sig kjandte fan det sig nær
 med i Begraafningen.

In Bleg Brevst.

Professors
ubrugelig

In Brevst. In Bleg, at
han kunde sig om Seld kom
i Zimmerhgen eller jalmid
Da broderen var Lgen og
og bogen In Lavnad. Professors
Jalen fan var alle Sol. Dan
kan naar sevelig at knellen
fanc Mathematikan; dade sag, fan
og nu fan Sol.

p

In dets Ejerring ser en Slag
ad Gaelt.

Der dets en gammel Ejer-
ring. Den samme med Slagbad
ad Gaelt. De ligger høg faar og
Slag Ejerringen.

2

Lysen og Gulden.

Den ligger. Den ligger en Gulden
i Magobjergden. Den ligger
paa Bindehuden, men den glay
indover og ligger den sam.

D. H. er to Lysen
gylteret.
maanden. Den ligger
for Grundrig og i
Gulden. Hver sigte
er Hver sigte

2

Madsen, som blev Etokkoy.

Paul Carlsen, ⁹⁸ Gavnøboen,
mandens ved N. J. om
1850
Hjæbert.
Hjæberts vilde.

for Madsen fandt ingen jyrer
uden fandt Hjæbert noget Blaskovier,
som han kendte for Milsen
gik op over Landet og faldt.
Som vil en fros, fandt han,
faldt han ned for sig. Rødt
bliver det og sætter op Linnéfol.
Linné nær Hjæbert vilde til Linné
maged og bog, med den anden
Linné, da ja, som faldt sig
for Madsen, man vilde den
gave. Den første Madsen vilde
den kan ligge med os i Madsen,

X

sagde Prof. Jensen. - Ja. Man
 jeg fattar 100 Salat paa, det er
 ikke istand til at ^{lægge sig} tage paa os.
 Ja Gud nok. sagde Gildet;
 det er ikke herre end jeg kan
 gøre; jeg skal nok gøre det
 paa Sam. den sporede Hjernen,
 og har med Mændsbånd,
 og saa nok paa pønt og stille.
 Hjernen og Bækkens
 de saa og hvor paa Hjerne
 og Mængde ind paa Sam, man
 ved som de var funderede Gilder
 der; Hjernen funderede.

2)
Madrosjer
som blev
Elother.

Gramsøde paa fam og fan's fan
var bunden. Jaa Ni ikke en
Dag; Datteren og paa Lyber.
Jaa efter en i bare Northon og
bliver paa af paa fan varis bil
Maier, og paa sig fan paa dem
og for dem vort. Mi far Ni
kalt. Mai. Jo. Ja yng mil for
ja fan saas om end. Jan gvaris
delt og i den Bagan. Da Gud
bender sig val; jag nil falter
fam kalt, jag Jo. Ja krepas
dem fam; jag far ved det med
Gand. Moner jag, man ni Man

ikkja blija förligra om fram
 var far þatt. Guad far i
 nekkja um, min þen? jar far
 þad var, som fligjar fin þad
 ind i andan Mandi siandom?
 Þai, min þen, far var ikkja
 þat. Ja man far nar þeind,
 og finan löjti ljuran. Þad ar
 an andan þag, jar far þi
 nundat, þagur þro þan. þer
 jar þu gangu þu þalar om
 at far ikkja kinnu þu þu
 þu gangu. Þer þu þro þan -
 jar þand þag þu þu þu þu

gaa blar Saltaren dykt og fro
saa maake gjorn Matrosjunn
til dekket og lade sam faas
fandt. Gaade fan, nilla faas
fan onas Prekkehjerringen og faa.

m

Professur i Byggnads

för Linné, och när således vidare,
 som de Professorn brygda Hjortén,
 Stenbock, som när de gamla
 gamla, som sedan för Linné og för
 öfver Professorand, som behållit
 den gamla Skogsdam för gamla
 lefva till för den när vidare ad
 möda som at behållit i sin
 Namn. Blygta som för Skogsdam,
 at för, och flög färdig för
 hi, som maatte de mada som i
 Linné, og som Skogsdam, som
 de blygta i gamla Linné, mion

80 81
 Prof. Skogsdam
 för Berg.
 Preselehistorie
 J. Linné

om Gilderens brod fan sig idk
 noget. Jomrgang fan var fordy
 mod Laab Missionen yagde fan
 yad en Jand, man al drig
 den Jand, som maadte følge
 Jom yad i den Jand for
 at fan Morsfarer. Den Jand fan
 bagde til en Morsfarer med
 en Laab og en Jom, som
 var Jand, at den maadte
 legge sig yad Jom og fan
 op. Den var den Mand fan
 Jomde sig fra Morsfarer i
 Jomde sig at Jomde sig

La skald Sindur faar son og,
 far lang var son; hæg og þá þor,
 þessa og falda þom þar vildu.
 Oras þans ogan þinnomands lab.
 þar. La þa endra gilla þjám.
 þorði þinnomandsplæðin, þor
 þjórþingna þorð i Agnan og þá þar.
 þinn þjórþingna þorð þar þar
 þlar af. þar þar þar þar þar,
 ad þin þin þin þin þin.
 þra þor þar? þar þar þar þar
 ad þar þar þar þar þar þar.
 þar? þar? þar? þar? þar?
 þar? þar? þar? þar? þar?

In Naad, Jandu Gjæringar
 Sagt sig til. Gjær Kemmer
 Sid sig at rikk. Si Man ni
 In at Kemmer fjar, naar da
 andro Kemmer fjar; In naar
 ni far ja drabalt i Naad
 andro, Sid Drog, og vil smøt
 Jandu. Gjær Gjær kem jag
 for Sid, naar Prophan vil
 jag vil ja Naad fjar.
 Gad gjær Si i drabalt.
 Naad mig af og ja, Jim
 Lingen reparerer end Naad.
 man o. f. n. dunn Naad

2) Prolog
i Bjerg
na.

Witten

Derma og vjortar sig, o. j. n
 dit frekagaardan og milloeg.
 Jaa jaa herfarer, jvov skal
 la di fan, som er jaa vjort
 lad nal, jagde herophindes.
 Mere for at spakke med
 Lar? Jaa indkorat. Di
 jaa jella med yaa list. Her
 den listluch yaa dovan la
 fan jaa di janda. Gilt jst,
 jst med mang fan her.
 jvad guch. Wiji fram her.
 farer, jag far for saamaget
 bala om van Mand, non ab

Witten

Drig sand sam. Men saa god
 ad sig selv; dog Kirkevejen,
 af Vaggan; tabber, som du saa
 ind træder i Blindbøger.
 Kirkevejen. Erappernes Jim
 Lungen. Men saa god ud, leggen
 Jax far. Skille vil man bare
 sig saa, lidetligt ad baade
 saa Lyng og Ulv. Mai
 saa Ryggard. Dind som og 19
 mig ind. Det saa far skal
 du saa. Gjerrungen skal
 paa og fremad og knæppe
 sam i tilskud, saa far

1. Marts Gjerrungen

maade ligge iav. Krigger
 Gam aftar en nybet Lån
 og Mellemleden, gaar saa
 Kantskallen og adfer Kølman
 indat den saa og Kølman i
 Lav den anden. Enagge ind
 Muzans og gaar en Lige i
 Penen, saa det bliver som
 an for Ford hold i Skid,
 brode. Maax Malhan der
 Edlan i Blindbroden. Ved
 der Lånen bortat og vort, og
 Lad den felle med forandret.
 Med den færd bndt Gyfbar.

Søndagsavisbolck ?

La søgde om Guano. Da de
 kom og fik for første Gang
 den Brillede ud, og fandt
 snart fat i de store Gaa-
 kroer, og flod, og maa-
 jød og Gæng og spillede
 om Ringen og var flig
 Går; jeg syntes det var et
 Mand, at han kunde vist
 Blom og fløge af bort i
 en Sto og gjæmt sig, da
 der kom saamange sølth-
 Man Kroer spærrede,

og var pind. Saa maatte
 de løbe samit, og Skindboe.
 Han var baade fligkøb og
 fligkøb og har delvis fanlad,
 og fan var hamfild som
 en Bølge. Vidan var fan ikk.
 der for Prang til at over,
 som Jantarns, og Hovsford
 vilde fan ikke fram man.

11 22 24 4

Bangles accessible parts
of the island. K₃WTTA DIZ.

Booth's Division

Franklin D. Roosevelt

1933

80 Roosevelt

1	Robert Roosevelt
2	Walter Dill
3	Walter Dill
4	Walter Dill
5	Walter Dill
6	Walter Dill
7	Walter Dill
8	Walter Dill
9	Walter Dill
10	Walter Dill
11	Walter Dill
12	Walter Dill
13	Walter Dill
14	Walter Dill
15	Walter Dill
16	Walter Dill
17	Walter Dill
18	Walter Dill
19	Walter Dill
20	Walter Dill
21	Walter Dill
22	Walter Dill
23	Walter Dill
24	Walter Dill
25	Walter Dill
26	Walter Dill
27	Walter Dill
28	Walter Dill
29	Walter Dill
30	Walter Dill
31	Walter Dill
32	Walter Dill
33	Walter Dill
34	Walter Dill
35	Walter Dill
36	Walter Dill
37	Walter Dill
38	Walter Dill
39	Walter Dill
40	Walter Dill
41	Walter Dill
42	Walter Dill
43	Walter Dill
44	Walter Dill
45	Walter Dill
46	Walter Dill
47	Walter Dill
48	Walter Dill
49	Walter Dill
50	Walter Dill
51	Walter Dill
52	Walter Dill
53	Walter Dill
54	Walter Dill
55	Walter Dill
56	Walter Dill
57	Walter Dill
58	Walter Dill
59	Walter Dill
60	Walter Dill
61	Walter Dill
62	Walter Dill
63	Walter Dill
64	Walter Dill
65	Walter Dill
66	Walter Dill
67	Walter Dill
68	Walter Dill
69	Walter Dill
70	Walter Dill
71	Walter Dill
72	Walter Dill
73	Walter Dill
74	Walter Dill
75	Walter Dill
76	Walter Dill
77	Walter Dill
78	Walter Dill
79	Walter Dill
80	Walter Dill
81	Walter Dill
82	Walter Dill
83	Walter Dill
84	Walter Dill
85	Walter Dill
86	Walter Dill
87	Walter Dill
88	Walter Dill
89	Walter Dill
90	Walter Dill
91	Walter Dill
92	Walter Dill
93	Walter Dill
94	Walter Dill
95	Walter Dill
96	Walter Dill
97	Walter Dill
98	Walter Dill
99	Walter Dill
100	Walter Dill

Jörg Moe. fra Bygland.
1847. (1. Hefte 6^e).

543

En Præst skulde ud at stede
sig tre Tjenerne. Red ud. En
Gut stillede sig i Keim for ham.
"Hvor skal du hen?" "Stede mig"
"Tjen hos mig?" "Ja?" "Hvad
keder du?" "Jeg?" - En Beæftig
- kede: Du - Børj Gangen
en Beæftig, kede: Ingen. Njem.
Præstekonen spurgte: "Har du?"
"Ja, imorgen skal Jeg og Du stå
paa Laaven, saa skal Ingen
sige Ved." Præstekonen: "Ja,
det blir vel saa da."

Hjærtning. Tormind en gammel
 Blakker om det ikke er mig
 og end så Anvendt, jeg lovet
 ind da 4, man var 3. og
 broget.

Her ja mangfoldige Skrivninger
 til dem

Paulsen

d Bridan og Hvidseren, som
gjorde Bridan i band.

En Brud fødte sig med en
Hvidser. Da Dødslykket fødte
ham de samme Brudgæmman
saa Bruden medes Sangen
Gud følge mig og du ikke
andrelendes Plads med mig. -
Når jeg er nok ikke det.
En Hvidser 300 Saler, 16 Alan
Pott Hæder, 16 Lønder Korte og
saa fandt for sig en Maaned.
som ryan med funder, lagde
funder ^{eggen} paa Bruden. saa
det rodnede. Et Par ikke mere

Stordat. Littere 94

Periant alle Sæmme
Kortollig too Tjue Ma.
nithveret lot Lintret

= Dalsk. 13, 1 m 2.
Bludninggen

1. 16 Brudensiden

946

igjün af det röda Elsti und
Den lilla Lappen. När det är
gassat med Öst. När tingarna
ind. Såländ är det, så
har jag Myndig jagde Max +
Så, så fan fick Amagan.

Roren: Roven . bygnit y lizand. fr. Andalen
Lydstest

Lammen pan Uvald of Dallen
pan Ruge . ft ugt, man ugt
bruglyt.

2 forthjellige Gmuntje - Dettallige

Dhalaloni Christophaen

Uudalen

= Her forlit.

Uoran raud: Uain

= Fugjeldat. (saur
i lli Garv)

Þráttur varð i Rómum.

Það var að þess Waldpand
 feld, sem fandi an umbræðingis
 þaldr, þar á var þá rétt
 'om, að þú aldrig kemma
 út blandi. Föld, og þú fandi
 ilt. Það þar andr. and að þar
 ga þaldr. Það var rétt 'or
 að ~~þar~~ Negan þilidá kemmu
 að að fandi, þar þú iltá
 þilidá blinn gífl. Man þá
 þá á nu þrið á og á
 þar þilidá. En þaldr
 þá vilja ni manna þil

Þaðalan 10 47. — 95

Þilidá þilidá, þilidá

W.

Bugá þaldr

Koupta þilidá

= Þilidá 13, 8 ms. 6.
 "þilidá þaldr"

man i Järringen vill, yaa riu
 gan Maadh. Jan prøvade alle
 In sin bar Jan kunde, man
 det haldt ikke. Mot jagt
 Jandro faren jagt at sin ikke
 kille laet In siggen Mandrol
 hand kommi at laet sig. Jan
 Magade til Moders, det
 jagt, at Jan kille sig, in
 kille sig Wafler. Ja Jan
 prøvade regan, man det var
 sigt gælt, saa jagt Jan der
 In kille sig Wafler; ja
 det skal vi give, man der sin.
 jagt an god Læst, jagt Jan,

Si saar saana miq polli si,
 sun si far mallam beina bil
 ab rora. Ja sad kilda sun ug
 fan rora; dalle pyras sun
 godi ord. Sa fan alla kunda
 maru mila sun mara, "ror ma
 ra, pika mara," jagde sun.
 "Mai jig dan alla mara," jag
 sa fan, "for jig brod kofon
 af Ervat." "Ja, ja ja, ja
 kofid dan jag sun sad," jag
 sa fan, "for kora varit i
 kovan.

Min søn Albrecht og Søster
Søren på Sprog

J. M. Christoffersen 77
(været og i Høllingstet)

1849

Du har angang for lang
tid siden; jeg lover du har
i det sidste Høstindret, for
bør du var i Høstindret af Chri.
Staanid på en Gaard, som for
der Albrecht at for sine Søn,
og som fandt en anden søn, som
fandt hans. Denne Gidhan far.
Du har på mageligt og godt,
og Søren Kinde far du borte.
Gid du i Albrecht og Søren
pål på det. Nu kom farer nu

x. Balder vil gjængegilhan
 for at sin hil gjæna. Da gæh,
 Di far det, gæne, siges Gilhan,
 Det kan Engan sam det bærst
 and Di. Sagjes det gode nⁿ,
 fæen gæne; men far Di aldrig,
 faer vint.olt, siges Gilhan.
 Mi det faer fan it det faer.
 Ja ja med Di end det godt af
 Da, sagde Gilhan. Han gæne
 ind hil Moor sin ug, sagjes.
 Ennefeldt Moor; Ennefeldt
 Moor, sagjes fan. Enne bala.
 In hil Manden sin. Gæne fan

Alenar rigtig gal: nu fan skrives
 og raaber indvælt, som fan er
 rigtig gal. Manden var ved
 her Mergans fins, fan. Jeg
 var i den anden Haad, fan saer
 sagt og loofte paa at Brønden
 de og raibe til Njan med og fan
 sig noget indvælt for, jeg
 de Manden. Jens sidde i alle
 sad og raabe til Njan dide
 lig om Mergansen. De fan
 dem paa Torv med Linné
 gode Nuan vilde der Linné
 tjelde son, man Jens vilde fan

21
 Den saa
 allværdigste
 og saa
 paa Bogen
 som gik for og for afhandl
 og saa som den ind i en Aars
 som gik for sig selv af Bogen.

Den vilde som følge sands ind;
 der gik da overpaa saa at
 Lammus. Den tillavet Uge.
 det is til som for at den vilde
 da blive den i Bogen. Migt
 sands som aldrig sands for
 som kronen sand var Linné's
 sand. Vi saar til Bogen
 nu da, sigde Linné. Gaa
 paa Bogen som for sig selv
 sands. Linné for Linné's sand,

raabte fan ind i gannum. Der ind
 igjen. Na kom fan fram
 igjen; man om faa bage nat.
 Det lige galt; han vil at ra-
 be og skive efter Lindholt
 som før. Na sagde Manden,
 jeg med ikke bedre Naad end
 at vi faa for vil at faa
 gifte sig. Det er en flink
 pige. Deras Maria og Dage,
 hun var nok ikke noget, man
 kan se det jærligfader nok
 faa dem den hemme vil at
 lave lige nat. Man for han

råttu nógur, þegar Maðan,
 miðlaun þínna sam þil Björn
 þor at lesa nógur þveg. þans
 þitt fúrnirðuð þalar og þíllu
 vörðu þil Björn þor at lesa Mo-
 gub. þinn þan miðla og þann
 þan þann, þan þvegur þan þann
 þor at þinnu an þveglerar.

Það meðal þan an gammal þan
 þinnar; þan þvegur þan þann;
 þan þan an gammal þvegler-
 rar, þegar þan. þan þorðu at
 þinnar þann. Þan þitt þan ind
 þan þellu og þann þegar i
 an þannu þann þinnu. þann

So far og Soth yagar Gardi.
 Jeneran yaa Girona pin. Soad
 Kaldar di dan, jagor fan.
 Dina, jagor fan. So di gal,
 Ballane kal di figo; Ballar
 me, ragadavay fan. So yagar
 fan yaa Nelson pin og Jobergar
 Soad Kaldar di dan? Mar
 jaan. Girkhan kal di figo.
 Girkhan, jagor fan ofhar. So
 yagar fan yad Minat pin; Soad
 Kaldar di dan. Girkhan, jagor
 fan. Din er richtig dann di;
 Jalerig far jag immerricht Lin
 Maer; Fithor kal di figo

Si
Din ra
Allt
og
fæng

Jans vil at søges og det. Pal.
anliden, anklagen i Lille. Nu er
vi god nok. Jans og sølde sig
anliden for sin barbeder i Byen
anliden og Gardisonaren fik
da 99 Baler, som han fandt
igen. Han rejste fram igjen og
Byllyepat var ferdigt, for
det mangler indt. paa Allt.
vold. Det blev indtændt det
faldt Madsbat og profan for
den skilde via Jansen. Vil
han foragte som almindelig som
fjerner næst færdig er. Da
Lam da kom tilberede saa på

Prophan var siden af Brindgom.
 mere og mere som fød og spigte
 kom Prophan til at sege og i
 det ene sin sit. Elains Bal,
 sand fare Sær, figar Brind,
 gommen. Det første Sædaran
 det; men spæd er det Sædaran
 So Gidlen figar, figar fan. Det
 fædder fan og fædder i Likh,
 han i fæd fæd Modaran og fæd
 Sæd; men spæd er det Sædaran
 Gidlen figar paa So, figar fan.
 Maa kommar fan og Brantens
 i Likh. Maa fædder fan gjøvt

Brøq af sine Byrog. Med
 dem fød ved Nordst kom den
 ene Madlen altes den anden;
 man indt kom det slygt som
 Jan fød for Nordst af Lidskuen.
 Naar begyndte Jan at raabe Evind,
 feldt Moos, fød ved. Næsten
 sigge vi faaar nok præ hjem
 fød den vil nok præ vil
 kangs Lidskuenige Salkuna,
 præ fød. Alla vil at vil
 hjem og hans kindt Ingan fød
 fød fød, fød madlen adraa
 fød Evindfeldt den feldt Madlen.

Gjærrungen fand siges til Mær-
 moders sin: "han vedde sin-
 felt, men han hørte sig ikke
 at gule," siger han. Moderen
 til gæve siger: "for vi ikke
 fandt forlædes Ogen gjer," for
 det fandt han fandt; kager hjer-
 rungen sin fætter fandt på sin
 fæderne, og til at vide på
 fandt den Ogen.

Christofferia fæder.

"for den da ombale forlædes.
 Billeden, Gæsten og Janen
 berar sig ad."

Gjærrungen fandt siges og

Den saa
21. Decbr
og datter
han saa
Ning.

ikke kunde være det for den
no gode Mannskab; og forbalde
foreldrens fine Slette. Manden
saa Bergs færdige Bredt afha
Gidder, saa skilde han nok
sore fam ad gilde. Da han kom
gave Mermeldaren faas og knare
saa en Prædiking. Manden ka
gav Hjælpningen sin og kopsat sine
de i Bangen med Baigen saa
fendardet; og savet saa sine
de saa den rødt Maade; saa
skel de gjord. Hans fjern igjen
det forhaft saa kinde. Saa

yaa Nabindat alhar Mand, siger
 jag, og vil ikk hvar. Da sin
 fænde Mand samagat som mo.
 Loven sin, hog fan fænde og ka.
 pule fænde i Lungen og berer
 sig ad som sin Udsfordar. -
 fan lerte mig vel for fan
 lod og og saa magat vel yaa
 det. ^{ja} Gangstige, Kæll, fænde
 Trindsted, maatte sin haa en
 Præg, og fan prindat mig vil
 fan blev en arm Mand, der
 som fan ikke begynde efter.

Lecture of Hofmann

Dr. to have tid at forattis fommene.
 Hofmann blazet avar for nasenne
 vii for klar. fun sed agendretale.
 qua vakt klar tveer; the Dr. tal
 for for klar spennacubla; og
 leud og thuset gun thorge Mann
 of tharshard, of berline. Proby
 ungsrofer of thausalle (for thar
 vs war. idret of Tork. Mar. Puum,
 of Blaukroka. Darsuustadid og
 Jurekthron (gullagros) Mar di
 for vii gar. tal i Proby; korul
 for of markta forat med vana
 thard. — Mei for med. tal

Luar lafar.

ungherret

ungherret. ut

Lentrest.

= July. 13, 6 m. 4

Jards det rovi og det rovi at Vidunder
 at den isten rovi ogsted for Lucy Tard
 siden, om den Jards rovi bade af
 Rind og Jans thuds den alderstid
 ved det same den Jards Jantard.

Satillurus arundinatus isten; men
 det rovi rovi, at den gjerde den
 tav: at mestet Jantard rovi Roras
 og Haid og ugarte; og det Jilde Jantard
 nu Medelstnuktens og blunde og
 Conazza og gattet og Jantard, den Jantard
 klas Jantard det Jantard. Jantard
 og den klas: Mazzur, at den
 Jantard den isten Jantard at det Jantard
 Jantard rovi; den og klas Jantard
 at den Jantard Jantard Jantard.

Mangstegen 2

Ut nullo. fca fca aldris hgnat
 Una gadi: fca un pdris py: dca fca
 Ut fcauat. - Ut dca dca fca fca fca
 Un fca fca un dca. dca un ut ut ungn
 Nazat, un dca dca fca fca fca fca
 Kattat, un dca dca. fca. Lca gca.

fca ut fca fca fca un dca fca fca fca
 ut dca dca. fca. nazat un dca. fca fca
 gca. La gca un dca un dca un. fca dca. gca,
 ut un dca un dca; un fca un dca fca un
 dca gca. un dca un dca. fca fca fca un dca
 un dca un dca. La gca. 12 dca. un dca
 un dca fca fca un dca un dca fca
 La fca un dca fca un dca un dca. Lca
 un dca. fca fca un dca. fca
 fca fca un dca fca un dca fca

Den norske Elamma.

104
Du får faa' mig
i en Elama.

En Mand saa ogsaa Gode Tinger
saa'de siges om Julemanden.
Saa'dan kom det. der siges saa
senge julelysde brande, jule
at de siger at. Ikke som
sagde den sidste for at gloye
et lo, sigger en Der er
at det, og saar den siges
siges som saa siges. Man
kan sige med siges
foran. sig og siges og siges.
Ja som siges. Du saar gaar

Kalder siges
Danskene i siges
at siges siges
Jule III Nr 8. siges siges
siges. Nr 14 siges
182. 83. —
~~siges~~
2 siges siges 1843
= siges 13, 123 (siges)

1065

ind far: Nzi di far faras
mij i an d'lyps. Di sal ikke
dege mij i d'ann. -

g

Gjerrangen, som aabnbarade
for egen Plam.

107

Fornatten Gjerran

1850

Omroede til Landst.

KORTA DIX.

= Dstij. 13, 17 (29)
6 m. 10

En Gid vilde fann Gjerran,
ingen her, man til Nalur, naar
Gjerrangen aabnbarade for egen
Plam. Det gid Manden vil
gaa. En Kilde til Plam om
Morguan. Gidten fro's gaa
Plam og had Manden om for
Gid. Den ad tage de ledne
Kortet, som fad paa Landst.
Jo det Kilde for. Gid Gjem
og fad til Gjerrangen og
Kalleren, ad Manden fadde

sagde han vilde jule som begge
 de. Blinde og Mær. La selv
 med ned paa jængen, skal I
 selv. Nu skal ikke sandt at
 jeg skal sagn som begge de.
 Lovet skal vi sagn som begge
 de, sagde Manden, og var
 ganske sild. - Gidhan gjorde
 fad og da han gik bog han
 Mødelærni mand. Om Mødelærni
 da da den Gavn bog ejer,
 ringer ind mægt af Omøret
 frit, og legen paa Gidhans
 lollærni. Det skal vi sagn

her, det du vand nok. fagde
 sin. Datteren begynde.
 Da Manden saa det, sendte
 han det nær noget sin nær
 Blik og Brag, naar man fik
 en ny Gut, og sagde det samme.
 "Jesu Mann da, fagde det
~~hævede~~ Ejendommen, for han
 gik sig og saa. Med sig
 naar min si daler.

Youngs Journal of the Province
 Jan. 17th. Saw some young birds
 Jan. 18. no other birds. Hand
 saw some birds. Should have
 been in the way. I went to
 walk in the woods. I went
 for some birds. saw some
 at night. but at sundown
 I walked. - I saw some
 eggs. I saw, at 10 o'clock. saw
 some. I saw. - I saw
 saw some birds. saw some
 & I saw some. I saw
 places. - I saw some
 some. I saw some. I saw
 some.

I saw some birds. I saw
 of them. I saw some. I saw
 I saw some. I saw
 all the birds. I saw some.

To the Honorable and Learned
 of the Honorable and Learned
 Professors of the Faculty of
 Law of the University of
 Leipsic.

Paul Paulsen
 Consideration
 of the Faculty
 of Law

Matrosen von Claus Stobbe.

In the name of the Honorable and Learned
 Professors of the Faculty of Law of the University of
 Leipsic, we hereby certify that the
 Honorable and Learned Professor of the Faculty of
 Law of the University of Leipsic, Claus Stobbe,
 has been appointed to the position of
 Professor of the Faculty of Law of the University of
 Leipsic, and that he has accepted of the same.
 This certificate is given in accordance with the
 provisions of the Statute of the University of
 Leipsic, and in accordance with the
 provisions of the Statute of the Faculty of
 Law of the University of Leipsic.

July 13, 1890

Det var uergerne som først kom til
 de første Lyngdale ~~og var~~ ~~en~~ ~~en~~
 Men det var en bra Mann til
 Jorden og som az hvalde Jorden
 som. ~~Lyngdalen~~ og Solde
 Lyngdale. Men for det var
 alle disse som gjorde Jorden af
 Jorden de som for det Jorden og
 først at den salig. Det først
 først at Jorden som Jorden
 at den uergerne var. Men den
 var i Jorden og Jorden. - ~~Den~~ ~~den~~
 efter den Mannen man var og
 Jorden, en Jorden, og Jorden. Men
 den var Jorden og Jorden. Men
 og Jorden. Men Jorden. Men
 den var i Jorden og Jorden
 det og Jorden. Men Jorden
 men Jorden. Men Jorden
 Jorden; Jorden. Men Jorden
 den var Jorden. Men Jorden

Rechtsingenieur.

Handl. for Næst.
 17. April. Den
 1800. Sam. Peltz
 for med med Peltz

Det med angang om Jantze, som fundat
 an Postingenieur, som med sine egne brøder
 galden, at hinderske sine alderg funde vorer
 Kong Postingenieur; Postuer; sine blødsma
 sine, som forstødt sine, som alderg som alderg
 sig sigstede sine og hinderske sine som an sinne
 vinge; umen det skal ikke nægtet altsammen,
 og det næste, naar den sigstede de Dage alle
 Nat forstødt sine alderg altsammen, funde
 som gik den bær og sigstede.

Den sigstede Malaxen tal funde: det
 ar næst for gælt det, Dattar sine, si gætt
 for og sigstede at gætt sine, altsammen funde
 sine den altsammen sigstede Nat alle Dage; sig
 ummen det ar gætt sine sigstede de Doktorer
 og sine bær for sigstede. Nu det sigstede
 sine sigstede. Seta fast og sigstede om og
 nægtet tal Doktorer. Dattar sine om i
 sigstede om og sine, sine sigstede sine tale
 med Doktorer. Nu det næste ikke
 nægtet sigstede det sine, det næste funde
 sigstede for Doktorer, som sine i sigstede,

Handl. for Næst.
 17. April. Den
 1800. Sam. Peltz
 for med med Peltz

~~lyste mit hörl. bade gade y wal.~~
"Jua - jua - un bliwi bea i Singar
kar - stonnade jantun - y un spunde
jeg, det gite jivl gade Postuar."

Da sun heim fflam tal Mlodvud, nar
Luu itte gad at stua gade Baas med
fostalt. sun Inocledu det nar quachtit
su d'ost tal Pijst og nar sig un Bøistun,
for di sun fante gperst Daktovan gad
su Postuar sun, at Luv itte nar
gad at stua gade Baas med.

Helv
L. f. art. i de
allerte Singar,

"Hed Trist. y Spaly nar su diij
du Datt. mi "sazt Sporingan", og
stos fomburro sammun, a mi Luvli
jo mi pt Uram den affua", sazde
sun."

"Kov, jeg drotan i Sun Urd, sam siltar
sun nar vut Dana "y Mors", sazde
jantun.

- 1 Hochzeitsgitarre
 - 2 Fünftönig z. Fünftönig von Pöndring.
 - 3 Bräutigamslied.
 - 4 Luteum z. Hosaalam
 - 5 Datterman zed Naltje
 - 6 Stags Masten
 - 7 In Gemme von uen Maure Welt.
 - 8 Auf der Stamma
 - 9 Jantje van mare van laest.
 - 10 Jantje Lydag. —
 - 11 Jantje z. Jantje
 - 12 Jantje van Jantje adumbarde van
van Maure. —
 - 13 Jantje van Jantje
 - 14 Jantje van alle Jantje van Jantje
i. (Norsum tot Valtharmentje)
- Nr.
- + 15 Maure van Jantje

Handwritten

Jordt. Kont. nr 12
28. 11. 73 121

Ejerringen, som udtaltes for
og en Skam.

= 18. 11. 73

Det var mig ang, om Gud, som vilde
udat hvar for sit Brød. Den kom frem
liden Mand og vilde stude sig. Ja Mand
sue sig for sin liden vil det vilde Gud
og sagde tog han at udtaltes om
Lønnen; det var ikke noget at vilde
omt men som tinget gav, at som stude
for 100 Daler, om som stude Ejerringen
som vil at udtaltes for en Skam
Det var ikke for sig at stude vil gav
det, mens Manden ~~stude~~ som stude om
stude sig Ejerring, ikke vilde med som
vilde. Som vilde det, at som
Mand sig to og to sig sig, og som
Skammen vil for sin anden vil gav.
Mest Dugan stude de vil stude
og sig sig Timmer. Du vil kom at stude
de med; for det, sig Gud som som
som - det var stude sig, som
stude, sigde som, og som gav som,

1. Maj 1873
Jordt. Kont.
nr 12. 36. 37.
1. Sept. 73.

1. Sept.

Mandau om fan sit Lonat qua spunn og
 lag do lodua Montarna ^{for} fan sit vora listet.
 fan do det stordt fan fan Lon til. Guttanffin
 og fygde til Eyovvingan og Dattaran, at
 Mandau faste fast. fan stulle qua spunn og
 (vora sun at dyglet klar) bygg to.
 a stulle og klar i fygde Eyovvingan

"Ja selg med dit qua fargen, fan skal sporn
 faste Gittan. vora dit stulle fast, at jag
 skal tag sun bygg to" strug fan
 til Mandau. "for ist skal du tag sun
 bygg to", fygde Mandau og var yovst
 fird. fan for fan sun vora: Eyovv
 garm, og do fan gote, tag fan Mine
 Laron med: Om vfloran do do kan
 spunn og fygde Lvald mandau, tag Eyovv
 fan dit medt af vovred fast og fygde
 fast qua Lallastaran til Guttan
 "Det skal du fane for dit stulle
 fan god" fygde fird Dattaran gort
 loqbara, og fan fygde fird, dit skal stulle
 fane for dit. vi med med?

Der Mandau fan stulle, vovstle fan,
 dit vovstle nor. vovst, fan nu stulle

211.
 (fan sun vora
 Mand Upriving

Lysfel

itta fund. Mast til at færdum.
 Mær se det Lyfste nær brand
 ind, kortske man det færdi med
 Dødt, for de kortske itta. Skjæls
 Vortum fra færdum

& Misfær vint at færdi Dødt
 for vi færdiget til Lys og Parmas
 færdi Mandum i Døttur. fæ.
 det vilde Døttur nær ind yaa.
 Mandum lag ud (valgt) med rigtig
 Prængt af med Døttur; den
 vrag de færdum.

(Bilen) =
 (Bilen)

& Misfær vint at færdi færdi og
 færdi Døttur og Døttur Blæst
 ind i med Prængt færdi nær
 mang og vilde itta færdi,
 med Mandum kortske og færdi med
 færdi; den gæbt nok, med færdi
 med vilde den itta, med Mandum
 kortske kortske og færdi med færdi.

& De færdi, Døttur, færdi færdi
 til Døttur, nær den med itta nær

Masti dog mudi Lattun mudi;
 ar dii Horte Juaftazi az band az brytt
 þy lat mudi þa Juaft dii diinn tal.!"

Ja Gænt. Gænt gænt Sam Man. 1991
Morm.
 dan sagdi, for i Þyrattkan uent
 kagge Nanna rband az broð all
 þau ostuð, uent uent selþamma
 þaz Mamma Blainur in, þau
 þau Gænt. Gænt: Hnuman;
 þilun grænda þau Gænt
 gan þyggur af þau. Gænt
 Gænt þau þau þy in og nokkust.
 at þau þuð. Þyggur, uent
 Gænt mudi Mamma rba þau
 þau, þau þau þau, þau all þy
 þuð þuð þuð þy og gjer þy
 uent. þy þau þuð þuð þuð
 uent þuð ^{þuð} þuð þuð
 þau þau þuð þy og oft þuð
 þuð, og þuð þau þuð þuð þy
 þy, þau þuð ^{þuð} þuð
 þuð þuð þuð þuð þuð þuð
 þuð þuð þuð þuð þuð.

Tal sammels gaa med Maaen

Der gullingsdal

Spelt

(- 1/2)

Der naar ugang et haa Salt, som
 sandt giftet sig, om Maaen sandt som
 hert/hert, at fjerringen ette naar udit
 med den, som De atkelede naar dette
 baale tal og jant, og tal hert medalt.
 Maaen naar tal med fjerringen
 og som spelt tal Maaen. Det blaa der
 Raad tal det i fjerrigt og som fjerrigt
 fjerringen og som fjerrigt som naar Salt
 atgeve, som naar stlig, at den lopt alle
 naar med det fjerrigt; som fjerrigt som
 naar at fjerrigt naar, om det blaa for
 ugang ette som naar alle hertta af.

1/2 (korte)

(1/2 og 1/2
"Lixidant")

= 100/100 13, 10/5
6 m. 7

1/2 med sig

Der naar medt som at i jalt medt =
 salt, og som fjerrigt som fjerrigt tal at naar den,
 som naar naar fjerrigt tal fjerringen, (den)

x (Bordstamten
med fjerrigt)

Der, det naar ette naar i Naar for det;
 som lopt som sandt medt naar Salt medt.

Der gjaente gvidlig gald, fjerrigt som og
 fjerrigt, det naar naar fjerrigt fjerrigt, naar
 som naar ette, som naar alle fjerrigt

= 100/100 13, 10/5
m. 7

glattly by
at rest
P. 2

Træ der det var ligesom en ny man
fæst Nærheden; da det var en Mølle
Korn der var færdig med færdig. I en
Prøve af 13 Lunde og 100 Lunde ind og
valde sig til det, men da den ikke
kunne mere, blev den borte. I en
færdig færdig, at var i færdig færdig
færdig af den færdig færdig, at
den færdig færdig; Dyrer og mere.
da det var en færdig færdig færdig!
færdig færdig færdig; da det var en færdig
den færdig færdig færdig færdig færdig.

Part
no færdig

(Part)

þu og vel þann þat nær þann þu
 i'ndi. nær þu þann i' þu, og
 þu þu þu þu nær þu þu þu
 þu þu þu og nær þu nær
 þu þu. "þu þu þu þu, þu þu
 þu þu. "þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu og þu nær
 þu þu þu þu nær þu þu
 þu þu. "þu þu þu þu þu
 nær þu þu þu, þu þu þu
 "þu þu þu þu þu, þu þu
 þu þu: "þu þu þu þu þu
 nær þu."

H. Þat nær nær
 þu þu þu
 þu þu

"þu þu þu nær þu þu
 þu þu þu, "þu þu þu þu
 þu." "þu þu þu nær þu
 þu nær þu, nær þu þu
 þu þu þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu þu þu
 þu þu, þu þu, þu þu þu
 þu þu þu." þu þu;

þu þu þu nær þu þu
 nær þu þu þu þu þu

Det fæstet er nu, blaar Dattarum
 sua glad, sine fæst. p. Guttan
 Guttan er i "dæ, der kyst sua
 Mor bay Guttan. Sæst fæst
 i hys. fæst met Bænn, det gæst
 det sua Datto fæstet, fæst
 fæstet. Man i sin fæst
 Guttan, blaar sin sua fæstet,
 at sin fæst i fæstet: alle
 Maen trætter "Gutt" i dæ, fæst
 fæstet. Det er i fæstet, fæst
 fæstet fæstet, og Maen
 fæstet fæstet. Det er i fæstet,
 og fæstet fæstet. fæstet, fæstet
 fæstet i sin sua fæstet fæstet
 fæstet fæstet i az fæstet
 og fæstet det fæstet i fæstet fæstet
 fæstet i fæstet fæstet.
 Det fæstet Guttan i sin fæstet
 fæstet fæstet. Læstet fæstet
 "Maen i sin fæstet fæstet"
 fæstet fæstet fæstet.
 i fæstet sin fæstet sin, fæstet
 fæstet fæstet fæstet, fæstet
 Guttan.

men det er
 i fæstet fæstet

i sin fæstet
 i fæstet fæstet
 Guttan fæstet
 fæstet fæstet
 fæstet fæstet

7

lyttle Gungo
after

~~menn de Gungo i the falds og at
 þræði træn og þræði gæu det sume
 þu þræði: " De lyttle after the
 Lunn og var þu gungo og lyttle after
 Orunn, menn de Gungo i the falds
 og at þræði og træn, þu þræði:
 " Eign Gungo, þu þræði nor
 i the þu nand, þu þræði: the
 nand menn nand þu, þu þræði
 þu þu þu þu þu þu þu þu þu
 nand, og þu þu þu þu þu
 nand þu.~~

Spørste i Jernstokken og har
 som Smad. Sun fult.

«Laa jeg kæn Hjæmmen og har det
 jeg fult?» Supt. Gøttorv.
 «Maa det Hjæmmen kæn Sun
 jeg allad fult, i Supt. Gøttorv;
 vi maa rids færd vi fult,
 maa vi skal kæn sig ind
 til Maden?» — «Ja, ja Aget
~~vi skal i Supt. Gøttorv~~ kæn kæn
 kæn; maa si Sun ^{høje} Maa kæn
 vil rids det, Sun fult jeg, maa
 fult?» — «Ja, det maa ja. Maa
 kæn rids kæn kæn Maa,
 maa rids kæn kæn Druy,
 til færdig kæn, Supt. Sun
 kæn Sun det maa kæn kæn
 kæn og rids ja Sun maa
 kæn kæn; og færd Sun fult
 rids Sun og Sun, og det
 maa kæn kæn, at Sun maa
 kæn kæn, Sun kæn Sun
 Sun til. Sun kæn maa,
 ja Sun kæn kæn
 Supt. til Sun Sun til Sun

Det var mig ogsaa en Gaardmand,
som for det første, trodsom var
der og fulde Takke over Lovet og
Løstend og sigde, at sin første
nord en brant Mand, som forde
gjorde sin Mand det og skulde
og fort at i det tilhørende Lærnet i sin
det kunde ikke følge stort for
høje sin tid, for sin første i det
nord stode i Tross, sin første
ikke lærte: Børn og hankalder
og ikke offret var. Det Trost og
Løst og andre Gaardmand og
Bjælde, saer navn mindre rige
gaa nordligt Guds nord for, og
huden gaa trodsom nord om, at den
fulde tyot rospile, ikke haav. Jim
marozar. } Gravel-faldet i det i det
Det var mig og sigde, at sin gaa
salte, og Pörsen aftat ^{Mand} Lær sigde

Ja

Ja

Ja

Ja

Ja

mande for de
en færd og
Gud. C.

"Laf send ihel din igjæve og Læs,
 sagde ~~Presten~~ ^{Presten} "for Gud maa
 vi flaa fæst og nytt. Stenket,"
 sagde Lyttan

"Til Gæsternes bæde maa
 Stenket og Læs" sagde Presten,

"Fak for Stof

"Der du nu jeg sth. Skaffer
 der maa guds Vælg" sagde
 Lyttan.

Vendte sig om

Jansonia, som mig / us laest. —

Om anden Noriaut Currytho
 tot Baxpaltt. man 13 / 1. den endtalt,
 vingar. Vordpog. —

= Italij. 13, 25 (33)
 nr. 13

Duget (Dagmar's - Frost)

Ja som barn og fælle sig over
 Brænderen og tal at /sof. ~~At~~
 Det som de fælle. Skal som
 sig mellem Duvane : " Jædt
 Duget I en dæktjæft," sig som
 " Jædt er det," siges Jæftjæft
 " ~~At~~ Det er I en Jæftjæft
 Jæft aldrig kan fædt. Jæft,
 men alle I skal vore og
 Jæft," Jæft Jæftjæft.

" Ja sig mig Jæft Jæftjæft?
 Jæft Jæftjæft. " Det
 er I en Jæftjæft Jæft Jæft (ikke at sig
 sig)," Jæft Jæftjæft; Jæft Jæft Jæft
 Jæft mig? og Jæft, Jæft, men
 Jæft Jæftjæft I det at sig Jæft Jæft Jæft
 Jæft i mellem? - Ja Jæft
 Jæft Jæftjæft Jæft. Jæft Jæft
 Jæft Jæft Jæft. Det er
 Det det, at det er Jæft Jæft
 Jæft Jæft Jæft Jæft Jæft
 Jæft Jæftjæft. Jæft Jæft

Jæft Jæft Jæft
 Jæft Jæft Jæft

~~dy hantle sa so der gang sprach
 sprachte sein hand, sprach sein
 „det nat jay so vor er hand“, sagt
 sein ey hort under Lora gubrou
 at lade . . so sein sagt hand,
 sagt jantman, „der gubrou
 du sein dei folge weg.“~~

Mai sein wils itte mit. der
 sei all det sam war, sagt guttan
 sei det war morafou hant at
 fays. man stattan wo hand
 i daz az. Glad, man allarmst
 man stattan nad lauz, sagt
 fays - det sam det war, fays sey
 sein sig ig man

Mai, man fays fays sein wils
 sagt sein az klar man. fays sey

„det war itte. stattan det sa
 fays war, sagt guttan; man

Has sam man

~~fays sein at der fays man sein
 man sein man man sein~~

~~sein stattan det. Hays sein~~

sein sein sein sein sein sein
 man sein sein sein sein sein

itth. faant nazth Parlar af,
 thund. juu kan nars fultan?²
 fust. juu

"Ju det thveth juu mest tro? fust
 Guttan. "nars juu as fultan.
 ythar haa flannar og røver juu
 fann mest." "Græd us det juu
 sythar du?" fust. juu. "Lent
 ar fua danna Pæver, fann du fust
 juu as mest thjov aftan." fust
 Guttan. "Lær vi itth. giv
 juu det fann ar i gjen du, thveth
 fust. fann fann. "Det kan vi
 veth, men juu sythar itth. fann
 vi as juu, juu fust. Guttan.

Den malte med itth. fann den
 thveth thveth, og det thveth fust
 fann juu ^{hilt} mest man. fust. juu.

Co that abt ~~afth. fann~~ afth. fust
 afth. Guttan og thveth afth. fust
 fust. fann fann. fann du, itth.
 fust. juu. fust. fann fann fust. juu

Van sin sith Donald balt Bata
 Long San Donald balt Bata
 gun; man sith Muanat
 of the buggind. Dordet, same
 Suananandun Suro. Suth qua
 attractua, of the Sjobuandun
 sith sith ams dalt, sith
 gav sith Githuon Sautuan
 of Lethuon of sith sith.

Sædiggittien og Jærramanden.

Der kom angang en Sædiggitt
ind i en Jærramands Ejendommen
og bad om en Melnisje, og som
Jærramanden syntt naar i Ljød,
Marat, da Gjættien kom der
ind, saa han sig i Lamballe
med fad, og som Jærramanden
sætt ad Gjættien færd god
Læggærd og svarde baade
godt og forstandigt for sig,
syntho han Gjættien om han
vilde være det paa Gaarden
for at gaa tilfaar i Ljød.

^{Pergelesten}
En Ströen (Refersant). 1420
Saa, naar den færd
Læggærd, kan Lærd sig
Ljød

Rektors Tid

kanst med så høit Vær, Mand
 og guds funder: vord Sætt til
 din blav Gudsban glad, og balt
 Nola jærramanden magnd fop.
 ligd. Gudsban blav Sætt og
 ferdig sig vord maade godt -
 fra Aljærgind blav fan fra
 Gænnættang, og om Nork dit
 blav fan Gaardobart; i det
 nat fan kro og pualidelig,
 ordanlig og stiblig; Nork
 fan blav royt af sit jærrad.
 Om de blav Sætt blav andog jærr,
 manden fan til Lammættjærr

og i samme nye Gjænge var fandt
 Ligeledes er Sundt og rædligt for
 Gode og sande Læver og Jæder
 Stabsyndere og Mænd. Jæder
 mædler fæder kun en eneste Læde
 har, og samme Stille afene Jæder
 en Storslæde Rødt fælgelig ar
 no fæder Gode. Samme Jæder
 Jæder og Læmmachjæder fæder
 begge en rædgelig Jæderlig fæder
 vil fæderlig og vil fæder Læder
 Læder. In Læder Jæder for
 fæderlig, fæder In fæder
 en enig Læder; man fæder

had var yaa iigan Maad^{er} at
 formade til Lanns Lovbindelse
 formadelyt Sammenhængene
 Uformianfad - man do ke for
 alskede Klasse ved sit og fæde
 fæde at appobis hævman
 Lano og Lanns Lov. - Lovelig
 begynder det af komne Lanns
 til Lomfman; Rige og Magtige
 man sin fæde at handig Mai
 - og arindrade sit angang gjør
 do Lofte til Sammenhængene.
 Man fæde Lant? In Lofte sin
 do til fæde. og Lanns milde

2/ Løstiggild
han og jeg.
rammeland

Gudne Sverdlere afjelsk fin
 maade lov med ja! Kompris
 an forbald dulle for fin alvne
 In Sammasjener, forsdil Sinner
 jvarede ad fin fild finda
 jag neli Nyabnan og fige Sver
 Pan ja; inrialdadil nildan fan
 end murlig ind, finda ad Midelal
 inel Torhendaljan. Ni fild
 Sa Sverpan Sildan paa Komfris
 og Sver blev krasle med ad
 Sann til Sverllig, forsdil blev
 indvildad mangs Sver og val Sigi
 Sann og Sverror, og som Sverp

arthem bil farregaardan om Af-
 banen, herant Mieljen flidde
 ften, blav det prag an Anorn
 med Sande og Vrid; Sammen.
 Kanarai. Det gik omkring bil
 Gaxdrens med Mjandbrakke,
 medde ad Mjand - Brindgen
 man - bog sig sig bil sig, an
 flidde ad Mjand flidde
 for fan - ften fan ogsaa gior
 de, fte Mjand blav sig sig an
 Mjand, Gorpaa Sammen
 Kanarai og Mjand hem i fte
 ganda Sambala:

Sammandraget. Det er
 skadelig for alle Mennesker,
 men allermest for en Præst.
 Præsten: Det er endel at
 bedyde.

Præsten: Det er endel at
 bedyde, endel om Bønnens
 Raad, endel om alle de
 høje forlangende, og da de var
 endel, hvad gjorde de da?

Præsten: Jeg vil forbride mig
 vil præst ad g. om præst
 om, som forlanges af en
 Præst, om end jeg vil
 at det vil.

Sammarbjannaron. Linnu la gjöf
 mig ein Brúlaustur þessu
 i Gíllikket.

Þessu. Þa magu gjarast.

Sammarbjannaron. Þessu, það er
 þessu þessu 10 Dalur, og lagu
 þessu þessu þessu.

Þessu. Þessu þessu 10 -
 og lagu þessu þessu 10.
 Dalur.

Sammarbjannaron. Man þessu þessu
 þessu þessu, þessu þessu þessu
 þessu þessu og þessu þessu
 þessu þessu þessu - þessu þessu.

Lyndalson siger Kroyden - far No.
 get af selv noget at sige paa
 Dordningstid - hvor det var,
 samlingen var den næste. Jeg
 var mindet paa gaven, siger
 Kroyden. Gangen rigtig, siger
 Lammardjanaran, men det var
 det samme for den sabb. - Altså
 det er muligt det samme og
 tillige at Brindavindson var
 for nærlig indført samt af
 Lammardjanaran det alt, fol.
 galig var Lammardjanaran og
 ikke Kroyden. Kroyden var

Ved Sørgea jævngeast den med
 en lang Mejs. og vijsen fiam gham.
 füll - Drevet tal skab og
 det nye Agerer bürde gald
 Pagan og Matten, ja maafkan
 In füller undm. De nygiffa
 skal larede baade lene og lyf.
 halga, jaas fine Pörn og Pörn
 nabörk, der Alla vare forfö
 gade med en usigelig stor
 mä. - Man lare de lare
 an In.

148

Jeg maaen berøgtige: at mine hofte-¹ fjerde — eller Madri — fjerde
 anstalt indret for sine Nødske for mig med det, som
 jeg skal se og liden skal find omme Guld, fælde mig sine ideo
 ple Døds af Dikket. — Jeg lag mig og at hoved af en Ræfse og det
 for i den hede Pore at helligt Føjden, det fjubne fane fane det
 gøres det som det hiron egjone, og indret at gæstene der stod den
 hede og og fætte sig naar indskole — Da min gode Rødtmiesse fane
 kille, fæmbede det sig stovlig og byggete at Ræfse fane fane
 og nalen Rjete af mig fæmbede, og fjubte mig unget alvorligt fane
 det dogste, jeg fjubte fæmbede, at det dogste mig 104 fæmbede
 og om mig det hede det fane indskole maade fane fæmbede
 det fane fane fæmbede — fæmbede fane fane det fæmbede i den Ræfse
 minen ind B fæmbede, minen fane fane det fæmbede indskole
 om B fæmbede fæmbede, indskole fane fane 13te det fane fæmbede det, fane
 fane indskole indskole fane det hede fæmbede — Minen fæmbede fæmbede
 fæmbede indskole fæmbede det fæmbede og fane indskole fæmbede og
 gæ mig 112 fæmbede fane det — Det hede om minen fæmbede fane
 indskole fæmbede, at de fæmbede fæmbede gæ mig fane fæmbede
 unget fæmbede indskole af det hede fæmbede — Det indskole fæmbede
 unget fæmbede indskole det fane indskole, minen indskole
 fæmbede, og det fæmbede fæmbede det fane fæmbede fæmbede — indskole fæmbede
 lig fæmbede gæ mig fane fæmbede fæmbede indskole indskole fæmbede
 minen om det fæmbede fæmbede indskole, indskole fane fane og fæmbede
 lag fæmbede indskole — Minen indskole det fæmbede fæmbede af det hede
 indskole indskole, fane fæmbede fæmbede indskole indskole fæmbede
 fane om fane og fæmbede minen fane fæmbede fæmbede — jeg indskole
 fæmbede det gæ mig, minen fane af fane fane fæmbede fæmbede
 og fæmbede — Det hede fæmbede fæmbede fæmbede at fæmbede fæmbede indskole
 fæmbede og fæmbede indskole fane fæmbede fæmbede fæmbede — Minen fæmbede fæmbede

gjæve — Mal and, spæsta jæg, mig fæu Twjbn i Deum Dat fæu fæu h
 ingan Nod for at fæu fæu fæu, iu Dat blot fige at to fæu h,
 kongt bren of fæu at unigun Datu wie iu hæt fæu — of alt lilla
 fjubtu Hægtuome godt, and of Nod i Dattu fæu for ætla mig
 30 / 14 Dæu — fæu jæg fæu godwillig bren and mig fæu — Nod lilla
 ætla fjubtu Hægtuome of godt Dattu for at lilla Dæu i Dæu,
 fæu and Hægtuome hæt fæu at Dæu, of fæu at fæu ætla fæu
 Hægtuome Dattu fæu fæu fæu — and fæu was mig ætla
 Nod ætla ætla at fæu — iu fæu hæt fæu Dattu and Hægtuome
 of Dæu hæt iu Dæu — of hæt fæu gæt hæt and fæu for at ætla
 fæu fæu fæu — fæu jæg hæt iu hæt and of iu hæt fæu
 fæu — of fæu hæt and hæt was at jæg fæu fæu fæu ætla and
 Dæu mig, fæu iu hæt fæu hæt hæt iu fæu fæu fæu fæu
 and ætla at hæt ætla fæu ætla mig iu Dæu of hæt fæu jæg fæu
 fæu — fæu fæu ætla ætla was hæt, fæu jæg, hæt hæt iu hæt
 ætla and gæt fæu hæt fæu fæu hæt fæu hæt fæu of hæt fæu
 hæt hæt mig of at hæt, fæu fæu fæu hæt was fæu and mig of
 Dæu hæt jæg hæt hæt hæt, fæu fæu jæg fæu hæt fæu fæu
 fæu fæu jæg fæu — hæt hæt godt hæt fæu jæg ætla iu hæt,
 fæu jæg hæt hæt and fæu hæt iu hæt hæt jæg was fæu and
 and hæt ætla ætla fæu fæu fæu hæt, fæu fæu and hæt hæt
 fjubtu hæt fæu mig and jæg fæu hæt Dattu at hæt hæt —
 jæg fæu fæu jæg fæu hæt, fæu jæg, jæg hæt, at hæt hæt fæu, of fæu
 jæg fæu was fæu fæu ætla at fæu hæt fæu fæu hæt — hæt hæt and
 fæu and jæg hæt fæu, and iu hæt, hæt hæt ætla fæu fæu
 fæu was hæt ætla at fæu ætla mig, of fæu hæt fæu jæg hæt
 fæu fæu fæu hæt hæt hæt hæt fæu fæu fæu — fæu jæg of fæu
 godwillig hæt hæt hæt — and ætla hæt hæt fæu, and mig
 hæt hæt hæt hæt hæt — ætla ætla fæu jæg fæu hæt

St

Indet Prædiken med kun almindelig indtælling
for de Dødsdølgere.

Vælggøtten og
 farvevæden.
 Gøtten og d. L. Dødsdølgere
 for Sættene. -

Prædiken som Prædiken.

Bønner som by Prædiken (almindelig) indtælling brugt i Prædiken

Bønner og Prædiken
Hæder og Prædiken, Prædiken
indtælling.

I Hoff

for Høvede i Hoff
 i Rådhuset

Antken med godvillalaw
~~Phils Instt med Palaw. g Troldt med~~

En aldals forhyllig Fortalling
 faar givnes kaw tagt med
 god sig. — Nais Lidan der
 samer. Prægt faar Hovsant.

Yndroddig fortull
 Det man nor. astig
 med af en Kung.

Var man nor
 antilmarer
 den i Kungens
 for agtastis Dell.
 del.

Spittelsta med Guldtrafolken.

Det var mig gung at få en fattig salk
 som firdi en anse på. Manden var
 bly og ~~unselv~~ selv som blev det sidste
 norr og Sjovinger. Til sidst
 firdi som skovvognen naar med tra
 og skov og skov i det sidste. Somme vil
 at det er.

Wolsa. Trak med Salin.

Marian. festlyllyls 660
Zorultet talliyu.
Zulnuortkan alla
Z'maloneyer

Day war angang id þar faldiga
Solk, som fanda an þi. Man
San Woldabest og þad blaylat
andnu Saarlignid mid Sonar
þa þu hilfud. iðkildfardu 3
Gadar eygn: Siofa þuilda
Konnanlid ad gæba nu þag.

Mu war þu þa glad i ad
þilla þad Solu þa þan þan.
En þagad ad Walpinida, þom
þan þu og þuirda mid vord.
Þad og iindildu þig þan
þilla þu. þa þom war nu

þynda 91 uloseen
Suldran. 19. þor Wola.
2H. ad þall. 3. þ.
id all uord þu þu
u. þuuf.

Julebrød til fam, og jagde sin
 Nilsen, give fam en Sala,
 Derfor fan Nilsen give funden
 en af Gudens pins. I Sigt
 ringen jagde fan nei, man jaa
 kongen frakke sin for fam
 til fan give ind i Sigt. Da
 fan kom fan til Moderen
 magt vad og flyvende dydig
 paa fam. Den anden Dag brug
 fan alle sit mad sine to Guler.
 Julebrød kom igjen til fam
 og jagde: at derfor fan Nils
 la give funden en af Gudens

skildet sin lere, som at spille
 lidt paa Salten. Men da det
 da fan alle, man sin vort
 salte som jaalenge at salten
 vilig blaas ja. Men blaa fan
 endnu mere udykkelig af Mo.
 Loran, da fan kom gjent. Man
 neget dag da juletraan igjen
 kom til fan, og sagde at sin
 givte fan vilde give faderen sin
 fidegen Gaden, Men den lere fan
 at spille jaalene, at alle
 indat belan maatte Sandst.
 fan lod sig igjen forferet, og

da han kom hjem inden Gulde-
 gylverne blev der at stjæle,
 man fan fjællene, og nu maade
 de sin bil at sætte. saa sin
 var forbig og fjællene. saa jeg
 sin fan net og vilde ikke for
 sin mand. saa vandte fan
 ind i Wooden, og gik foran,
 og bil fan kom bil en by,
 saa gik fan ind paa ad bys
 og arbejdet, og bar om Mad.
 Dette fik fan, og jatte sig
 med med Lunden bil at forp.
 saa kom der en fuld Mand

2. Dødsbrev
med solen

162

Blibofelt ind, som jorden sig
til at pise og gøre sig til
godt. Da den færdig felte gud
en stund, sagde hun af dem:
giv mig den færdig du, som kommer
den spille til for os. Da dog
Gudsan til at spille og og
maaden den og sande alle
sammen. Da blev færdig
sag glade i fam, at den
Selig vilde færdig med
sig ombord, som den vilde færdig.
Den vilde sig til, man anden
lig fulgte den med den. Men

Gave sin Mand ombord Bage
 paa Skibet sin Gang, og
 Giltan bad om at få sin
 Minde paa sin Løve, ja end
 en fan. Mand Giltan paa
 gav. Sællere om Markens
 var det en Mand i en Baad,
 som forlangte at komme ombord.
 Giltan begyndte at spille og
 Manden var sjov. Om Mor-
 gnen da de andre Sællere
 kom til, fulde Giltan end-
 lig og var sin Mispil, og nu
 for Manden Manden, at fan

var udfjernet fra Medlem for
 at faa Waag Lov, da de for
 nogle Maaned fandt mig hos en
 Mand ved et stort Lovd, som
 kom og slog Waagben i Jule-
 ten fandt forag sig til at sel-
 ge med, man tilbød at kenne
 vilde udelig give Mig paa
 Jamt; udelig maaden de give
 efter, og jeg fik det med. Der
 jeg kom til Medlem i Huset
 jeg forag faa Waag, og da
 det lod sig saa Maaden kom
 Lov at stort Lovd, som vilde

Sagen Sam, man fan begjærte
 at spille, og saa maadte Lov
 Sam dan sig. Men var det nu
 for Helst, som valte fra
 Gildet til Melodangen, som
 Gildet var. Sam du runde Mes
 fan igjennem den, sagde fan
 til Lovdet saa skal jeg seldt
 og at spille og saa skal du
 saa mig. Lovdet sprang til
 og fik Mesen igjennem, og nu
 tog Gildet in Dregt og slog
 den i Mesen saa Lovdet, og
 svarer paa den anden Side

3.
Vablen Sids
med Sælum

164

Hjælpen. Gudhans bønnedærlig
ad spille og lvelind maatte
Landsk. Mi bønnedærlig end ad
hæde for sig, og Gudhans fæder.
Ja naar jeg mi far gjort færd
Landsk Læadnøysse paa Hjælpen
og den far nøysse det og og vider
Landsk paa inden ad bredt
paa grøn Mark saa det den
faar mig. Ja lvelind gift og
mandt af og mandt paa igjen,
man so far kom med klid
mingen og saa siges an, som
Gudhans fæder gjort Læadnøysse

Sagde med Hjælper' blev fan ved
 og nu begyndte Githen at spile
 da og Eveldns maakte Sansen.
 Datter solde fan med til om
 Morgenen, saa kom der ho
 med en Lighise til Githen,
 da da var fan vesp, saa at
 fan var død, ligesom da an
 der var færdig, snart saa Hagt,
 man da da først talen maade.
 da da forag til at Sansen.
 Nu kom der flavn og flavn
 kelt, og da da vare' blavne
 mand, da nek, solde Githen

og at spilli' og saa bogen di
Læst og gærdet ind.

Gjerrig Brev.

Marshallen 167
Løst.

Fredriksteen
nytt Brev

X

= Dato. 13. 109.

Gjerrig Brev og Prospicium
som sulten. Jini, naar, pafolk,
jaa ja nokon alle bunnis paa
Solk. Billeder som gjenspejler,
Karl. Undermaanden maade
laane som fine Solkone og Lja-
nava pingsde hvor som bunnis
være saa gal at sligbaldtil
at faadene Billeder. End
at Lane igen. Bilde, at ja it
Et laan som i Gjespabne. For
som var saa gjærlig: som selv

Men i Gudske sunde Aarsag
 Mergen. Jumbondelbarde
 smog ind i Grouen paa Peo.
 M. polen. Fr: Jag løfter mine
 Genn og -

Gud: Sanden skal sandere din
 Tro.

Fr: Gvad skal Indde være

Gud. Ah du giver din Solt
 paa Ervet allest.

Fr. Det vil jeg forbedre.

G. Da vil jeg sig naadig være
 Stephan brog allest og som den Sande
 San næst allest. - Tid og Stof og
 Afsat og Gryn af Kelybeden.

51

Propheten og Heltkæmper.

Ljund; Baito. Valdeed.

En doctormand y en gut 1843.

Reber 1840. 168

Sanctus (1841)

Kroghen og Elvskaran.

Lidarslykt. 169

og Røkket. - 1840

kjend. osv. alt. 2) En Mariant
fra Strondhjem forhaelt af
Gelmunden og Gyltsternskran er
forbommen.

Det forbeholdning af
Ulsteren og Sidsen

Kroghen Sengen og jagade
Laddehol og Sengen og Sjer
ringen for, naar for gav dem.
Skokkaran var godliksom.

Det er indmynde som og lever
som frad sat er at mere jule
kan. for in stas, for d.
ikke angj bil at mere med
bil Røkketland mine i

Høfshjælpen, der laves en fad
 med Høfgræs. ^{4. 00 2/3} ja; ikke Horn
 og alle brude, som for Old. H.
 H. Nippi. Mogle Smørbrød
 til Høfshjælpen. Gennem Byg.
 I den til Høfshjælpen nok fad
 god. Høfgræs. ringlet lange
 Sommerdagen. Høfshjælpen.
 Høfshjælpen. Høfshjælpen
 Manuskript laves ikke af Høf
 alene, jeg er det. Høfshjælpen
 Høfshjælpen. Høfshjælpen
 Høfshjælpen. Høfshjælpen
 Høfshjælpen. Høfshjælpen

for þáttun; það var búið að
 fara um San. Þorsteinsson,
 Jón Matsson & Jón Jónsson
 um; jón Jónsson var þá
 Magnum. Erðu það Jón.
 Steingrímur og alþingin góð. Þing.
 Það er góð þá. Þing. Jón.
 Jón Jónsson Þorsteinsson lagði lath
 þar þá. Þing. Jón.
 Það er iðuleg lath þar. Þing.
 um. Þing. Jón. Þing.
 um. Þing. Jón. Þing.
 Jón. Þing. Jón. Þing.

Ingan Mra. Jaan gath. jöl.
 In i jöfibaandeb. In naad
 Paa. Hlakharan sijhala
 jöfibaandeb. Plass inha.
 Plasser dan idig "Bord i Pan-
 gan soo da Gölnd". Saar,
 Saar. "In far bagood dig
 Mra; hil at nafer sig. Jag
 ar jaa fiild af Grand. Aruüs
 mad Mra i Habet, man
 känd jaa jaa fan ilka jöl.
 Hevan ud rjan. Mra Mra
 mad Annan. Leggar Ljer,
 rangan i Mörjan, jaa su

2. Hæðan
og blóð.
Skoran.

Þingdætur í Bröndum. Þetta
þú byggja. Jansson er með
þarna mig og rígan. Það
ni gæst. Jala Nagan í þer
þar. Það forþildan. "Mara
Mard." Þú kan þú hjanda,
þuorðno þat er að vera
þildan. Gaf Lúbbur og
Jansson. Man þildan þú.
In þar illu vera þildara
Mand.

Hawai Leitig.

Ortent und Ogerent nach Bruchz' I. 116 Jans Leitig bei
 Beiträge zur Zusammenfügung der Inseln nach
 einer Reise nach Meropos und Tegen. von Leitig-Leibrecht.

Das nördliche Meer.

Journal d'Observations sur l'Isle d'Hawaii
 de l'An 1816 de l'expédition française de
 L'océan Pacifique, par le capitaine de vaisseau, Bruni d'Alville.

Tabl. de l'océan Pacifique au long cote. —

A. Keller Fastnachtspiele III. 1946.

(Holl. Seel. et. Horae. Bd. 29.

Hawaii Gesellschaften in der
 Revue. X. Seite XI "das Fest" of
 Leitig's Reise nach Tegen - Japanische
 Reise.

Saltus Italici per Marcellum sestus
 Laeg. 1851. Bd. 1. P. 15. 10

Samt fl. in aufwärts Norden of
 Leitig's Reise nach Tegen.

C

Lære Lydig

Har ind Lær, som Lynde for
 en Baron og H. Officer af
 Baronens fædres var overmod
 di: fan var fædres og v. s. s.
 Maar fan kom i Lærhuset
 var fan fædres blandede Lydig, at
 fan gjorde ad Rindelse, og hvide
 fædres for Højen og d. v. s. s.
 manna. fan fædres, fan er jag,
 jagde fædres Lydig. Man var
 Lær og ikke. P. v. s. s. s. s.
 Baronens fan var sig ikke. Baronens
 fan vilde være med og Lær

John, Mary, Mon,
Lijar Berg.

Baronens fædres

Enke Højen

Baronens fædres

En fædres Højen

Højen vilde

In sig. Mårlar med Kvorar og
 Sabal og Ophaldt og saa ind som
 en Rykker til Gylt. Na Landt
 Jendarni Møglar til Hillon.
 Saifn sin ind i en Skarpsid
 og saa paa Allet efter sans
 paa Jure, og ved imod sam i
 Gilleand Skirprong, og for
 lømmer sig paa sin skal sig.
 og forrest af sam, Gylt fan
 udan laarer vi Gvad fan far,
 og Lovhiller sig som an Kvorar
 Hans klar ved, man vilde i
 h vilavare indat and den Balu.

11

1826

Jaa Javla. Ginn lidda god bet,
man jaa kulla flippa, naar jaa
vilda, allar kulla ginn Javla
ja af naar. Det var ad bign
af, gaa baglenda, lifa og
kinnpan jaa Meran og byga
ja den bra Gangen jaa lilla.
Det gald jmaat. Meran braa.
Det og jgunda ikka paa jaa.
Jaa spaa, Janna jaa jaa Jella
Jotta, de jaa Maja uer, korbete 3 byga
Jetta som ja jaa og gjord fra
sig jaa Janna og jaa jaa og jaa
god Barbara kinnpan, kulla

i Kjælleret og fave Brokøst
 og sin Søff. Gjens Rækkøst
 for: fri jof, o. p. o. fagde fan.
 17. 18. 18. - Jvilde figer frin. kuu.
 Sogur paa Deres haade for
 Søffu og Brokøst, fan fyndes
 det bliu for lurt: fan indro
 So paa, Jvordades ind kunden
 fave fig. Sagulades næst Day
 med Rindrigen Tærline. Dan
 2. 18. Morgan Baronsfan. Da
 var fan fæe vand ind af det
 at fan fløi val i Lammes jæt
 jæt, og fagde ^{17. 18. 18.} Hædare af

183 b

Weggen og pakkad inn i et
sagor og bil færran og vilde
fann sin Erlarving og Ragn-
dab. Ser Gull's Bøll, minne
da Hans, frad faddas Dig, du
fær mig far affskrevet ni,
er det nogen, som far forner
mot Dig; jeg vilde ikke saa
nogen Maade mig fa Dig, sage
da far. Milet ikke gjore da
da for det man forlangte Erla-
rving; Milet Linnarinnormad
fann fornormad fann, Milet
fann net fann det saa det,

og fan vilde gjerne give dem
 Tobbals Løn. Joris fan dog
 Lendebren igjen maatte han
 idles pæde sig bort noget an-
 det Mad, man kemme til sam-
 se det vilde fan. Man saa
 Philis Hans forrige om Jinnema-
 den og saae Torval med sam-
 loren nar gode Blunne.
 Jovet skal du fan, Hans, du
 fan saa vairskerdig ud.
 Vil du at prøve min Lykke
 Na jeg naar ned. Spas Løn
 er alinnet sig; Philis det

1846

naar nogen Dag at færre sig paa
 Dem, saa Dem man folsa sin
 Minde, sagde han. Mit Onkel
 sa mig, saa skal jeg leve sig
 Lad og. Anvendt fane og Skat,
 So som ut i en fird Gæst, gal
 fan og at der Buzer tillad
 mellem Buine og pætaløje
 Men. Lorra fan faar Onkel.
 So Dem Kalla: jag naar Onkel
 ikke saa anfelig, at So skal
 fang Lad at rofa sig for; jag
 far fird Lad af dem. At an
 Malsofa med lidt Mal i

{ i Kalla
 (Skuller)

3. Jan. 1768

185

og gjorde sig ligesom Salbige
fældt meget almindligere and
fæn var, og blev saadan som
en loyde og en dygtig, Anne, som
begge Gvarison ~~gjorde~~ ^{gjorde} boud til
Kobben, og boud som fældt
sig, men fan blev saadan
legensal fan som en loyde.
Den blev Binegrisen ind og fældt,
den, fordi fæn ikke boud som
fældt sig. Og fæn giv den boud
boud fan, naar fan ikke fæn
faamagad som ad fæn, saa
den ved mere ind samme mad

1856

Jam. Walther, som han var
jag julen, at han ikke kan
frakke; sin var omfarbat
han. Melina sagde jam, i
Koman og laist jam til Wal-
ther, og ~~se~~ ^{og} nogle Maaned
Gros og en Wilhelm Maltz.
Som han sagde til at spise
bede han sig saa smagelig at,
at det varde ligesaa meget
med i Loppen, som han fik
i sig. Sin blode is og gult
og rildet; Men da de fik sin
Pringsen vande is gennem

Jam mad i Lyngskammeret og
 begge fam i Nungen. Anne og
 Marcurosen efter. Dofalds An-
 ne at begge sig op i og at prø-
 ve om fan Lilla. Min Bror
 og Kjelds mad fam. Men fan
 var sig Loven og viduumen at fan
 og valde af: Min bog Lingsen
 og fan i yaa Kjelds, var and-
 sa fan det Lilla fan ikke.
 Min Bror sig Bror an varst.
 at an sig mig sin Lilla Lilla
 Dofalds; Det fan ikke ny Lilla
 mad-Plig an Lilla. Fan Lilla

Gaa sig þaa þinn þynkað þat
 gjornu gott. Þá þinn þaa þilla
 þat, þaa þrey þinn: þoi. Gíðs þyð
 þat þ, on þat þilla þyð þinn
 þvot þalar & inagpannalar.

Þaa þvot þann þaa þinn on þinn
 þos þinn, þaa þvot þlagab þ.
 Þat nar ~~innigæ~~^{innigæ} oðrars þvot þ
 þvot, 19da þvot.

Þá þinn þaa þvot þinn þvot
 þvot nar þinn þaa þinn þvot
 þvot þinn þvot þinn þvot
 þaa þann. ~~þvot~~ þvot þaa
 þvot þinn. Þvot þvot þinn þvot

1886

Herrens ligedans. Baronsfar.
Jen Sætt' Brinn ^{af vordt} ved na-
stid og fløg over Janich ligdan
In Mand. Jants Møt' affør
Jants, og sagde: Gud brødt og
bær mig, sagde Jen, saar min
Mund, vilde det saa, bliver jeg
vord' tillykkelig; far far Si No
Salar og vil Si den saa skal
Si saa Evindselst, naar Si
vil anten af mig eller af Anne
eller Pærlin, og Si skal saa haan
som om Si var i Gø. Sabins' hæl.
Blav saa far som mit Givt. -

Figur

n

Jambua, Sam mang Jaa Saugt. 2 Vestallinger.

Det skal ogsaa sejas Lof, naar Lykkelien er med (marader)

De fleste i det alle det, som er det for det og som for det
sommer stund og som for det.

Attendatten - den kommer borte om det, som, som
er det for alle. Komme. nu for. 2. 21. 180.

Den er det samme som det. 22

Det er det at det er det. Det er det at det er det

Det er det som det er det, at det er det som det er det.

Det er 26.

191 Kortbogen
Mathieson.
Serrallu 1850

Marianne til hendes søn
propheten på landet.

I Bonde lands I Bonnar.
Da du naar gamle bad den eldste
om d' Salvt. Jæc for hille med
Lam: Høbt en Gæ og minde frinds.
Jæc for. For det var en Minde.
Jæc for paa en Lønggaard ad
Hjællt for som mang på landet.
Og du, der Minde paa ad
Hjællt, som var lang og en sin
Minde paa hille fann fann
og det falen Hige, man kunde
for ikke hille det gaar sam ilde.

Som til Genggaarden og vilde
 prøv. Sungen sigde, som Minde
 prøv. Der var Tidmange Kilde,
 og Minde-fæjer, Der var ba
 det and fan. Gån fløgt dyg
 sigt Øst, og var an lang
 Læg fra Løkken i om Mor
 ganen til Løkken. I om Øst
 nev. Da som Sungen og Minde,
 fæjer n. I Det gæder ned
 alle med Dig min Lyd, en
 fæjer for no mange Læg og Len
 gær and Den. Minde fæjer
 fæjer Løkken og fæjer Løkken.

ind og profeta magad lengura nu
 fan fandra placat. Sun andan gib
 ind lignerit, af. Fan mil.
 Insi Wai, man bakkran nilla
 itlan grise pungu. fudelig over
 salbu fan Madavan. Fan bog
 an Maernaljaa paa Laanen, Gjob
 so sig at Nord og Beld og
 Kallorumar, Inim Glaben
 god Mod, Min og Konfessionen
 Jamb den Inven, som fan fang
 paa for skjellige karlar i
 Noren. fan fanitla sa bil at
 placat, man byggende i alle alen

1/2 Skafte

for billig og paa bærre anseer
 handes Sted og har samme
 paa sin Land. Sætte den
 Borden og Melan, og smelte sig
 af den Hævede. I det hvide
 Hvide Jæger alene og smelte
 den forlæder det gik. Der
 det var en nat for den, blev
 sin meget forvækket over
 Sætte, og sagde: Ii saar nok
 det at bruge sig, Ii min frib,
 allige kommer det til at gøre
 sig v. f. n. Det var god lid, sagde
 Ii Gæster og det funder det at

2/2 Waring
 til som
 som
 En taal:

Plads af en Mand. Lørryden
 sommar den inden, forsaarist
 at den er kvillets forbalet og
 for flere fordelgte Andjel,
 ninget til Gaamandens agent.
 lige Mahid og Mefan. Den verker
 sig, for Min brand. Mand.
 Lag paa en Njer som frubug.
 for forer den ombring og
 Lafer ^{hich og guta} _{ter}

Jemlar fan sigst
 paa London, og berer liot
 og liot, man andelig om
 per fan ind. Da spad for var det.
 Loe. fan mi paa an Madu, og

1936

Jan var så frilten, at Jan
førte efter den. Den er meget
Bofag der og Jan maatte fjere
men. Gikten plejer ikke mere
nagde fandt Formanninger.
Da den gang kommer vil Jan ikke
den gang lade det være
problemet. Vi kan se samment
laige meget længere end den
den af den var mere. Man får
den siges, at den er for
den end, som for den end, og
fandt den end gives den, maatte
den Jan følge den. Ja Jan end

31 Marcianus In Jorden op med Nysst. Cui
 dil Jhu: Sær laa ind lign med Bunn
 som p. 10.
 Sær J. h. in paa sandet Da Skyndt
 kongen der var stift i
 Elskbar, og Klappede dem
 sammen, v. J. n.

Om Jernsøien som prosede
saalangt.

Jernmand som kjøbt en stor del
Her, nærbrindt, ferd. Jernsøien
Datter, som mang saalangt
Aller med fra Gjøstageren,
som kom; isald fan ikke var
god for at gravn saalangt om
Dagen, som Datteren mang,
Hvildt fan ingen Datterling fan
no; man var fan ind, Hvildt
fan fan Datter. Noveren
og var saalangt, at fan mang
Hil oparbejdet Løkken for

Toben. mar.
Kandijar 185
Berg. 1849
1 Sorweg
Eist fjerne
Malprogen.
1850.

1956

Mord og Løff, for sin vand
pelt. Dem vil jeg an slink for
jens broder ind i alle færdige
Gulde sandt hvor langt sin
ning. Samme Skrevet, man hør
de med sig 1/2 + Mærker, Lø
brindtommer og Kofinir fra
Ljebmanden. Ladde i Wien
lidelig om Merganen. En lid
der Laarbrøget. Jener for
Mark, en vad Briljant,
Med Løff Jernman. En fann
berk ved Laanon, Just sin felit
dem med Løff mandens Snippe

far, som blev forfærdet og brød
 i den sin vilde bane for far
 færdig arveindtægter for sig. Han
 bet. som vil sig for adskillige
 Løffe og Brodbyr. Som da sig
 var flaar sig sig mællam Ma-
 nner: "seld traal sin Rø-
 djæft" siger far. "Gvad er det,
 Jørgen Jørgensen. for hvad
 mand, som aldrig kan selde
 sin djæft vil røre og flaar
 vil, "Gvad er det" far siger:
 sig mig det du. Da det er
 alle personer, far var baad

Væltte. Gud mig og gald, men fan siger
 nu mig at adaa fan si og. fu
 lnt man Maade. under Laandro-
 an. Ja det vil jeg fan om at
 fan si. Ja fan jagde fandt. Jeg
 mig fan. "Med vil ikke mig
 kan god nogen Maade, fan
 at merjont ad fan. Alar
 sig igen. "Gid val signe sig,
 Gud siger fan nu. "Man sig
 sig. Kofner. Vil si. Beg.
 In fan nu fan si, skille In
 ikke ^{selv} sig mig, man der In
 selgke fan. Gud vil In fan

2). Tomteförelan.
Som prof. f. l.

Möte

jag vil^{de} om den hörbas något mer.
 gub. Där illa för någon pris.
 Där illa ändrens. Men att
 i "Norrskjöld" för! "gub" sig
 sig sig. Manlar. Skall
 du bli om det är sant. Fin
~~konst~~ för. Vil' illa mig
 500 Salare. Du får själv
 med val, kanske frammande
 är bildar. Ja det är naturligt
 för fan får Skovrad og nord.
 Gub' är det fan själv? Det är
 mycket förändring. Du får
 själv, fan är det själv. Där

Lördag Post
 14-15-16-17
 18

do i færd Manden. Guds Lad gjør
 Amplexus jern. Ja Hjortelæs
 god pod og vort Sjæger som en
 sandal og Slaget var ikke vor of-
 fava med 9te Jords Plot. Hæng ja
 Lad og Lad denat jern og var glad
 Lad Afstanden kom Ljæbmanden og
 jern jern vilde prøve og for fand
 Pagn Lad. Man Lad kom ingar
 Blads, sfi sine fæde mi pod M^o.
 Sommer. Ljæbmand Lobbalt B^o.
 Salting. H Maanster. bagynat
 Dordad, som Spaamanden fandt
 jern pod, ad bræde. Hndesjægel.

glædelig

1985

Lukjantso er Gröflogranens, þog
mand. Maadla fram, þill þom fram
og þill þom, og merr þil.

Nov. 3.

Byrd's thro' nose.

First Frost. Hall's in fl. ?

indistinct of
very variable

In Snow of far northward Sunless March 77

Juden, Katolikken og Protestanten
foran Himmels Port.

Der kom engang en Jøde til Himmels Port
og bad St. Peder at lukke op. "Ja, du kan come
helt", sagde St. Peder, "der kommer snart flere".
Saa kom der en Katolik og bankede paa. "Ja
du kan come helt, der kommer snart flere",
sagde St. Peder. Saa kom der en Protestant,
men fik det samme Svar, der kom nok
snart flere. Som nu disse tre stod sammen
udenfor Porten begyndte de at tale sammen
med hverandre hver om sin Religion.
Hver prøvte sig og sin Religion og forsmættede
den andens, til sidst blev de saa irrige, at
de gik i Hæerne paa hverandre. Endelig
kom de dog til at huske paa hvorfor de
stod her, bankede paa og bad St. Peder
lukke op, for der kommer ingen flere;

sagde de. "Ja langfreden om dere skal
ind; sagde Hr. Peder, hvor I jeg vil ha
slikt Loven i Himmerige da?" sagde han.

Ja de maatte bli udenfor de, men som
de sad og undrede sig paa dette, begyndte
de alle tre at synge: Vi tro, vi alle paa
om Gud o. s. v. Da lukked Hr. Peder og Pören
og sagde: "Ja det kunde de I have sagt
for, saa skulde I ha kommet ind for
lang Tid siden", sagde han.

200

Abraham.
Abraham.
Jan.

So sannsynlig om en Mærosgrub.
Der fød og knekkede Nædder
gaa tilhæn sin. Uden nogen
Svovels Blødd, foruden en
anfjort. Børn lidet liges
gaa bras som mælig

Id. Ikke mere vil vor
Forsigtigt lød ugt.
Et fann naar for lød.